

Să ridicăm cu dragoste noi cadre calificate!

Sub ochii noștri se înalță noi și noi fabrici și uzine, se dezvoltă industria și marile santiere de construcții. Pentru prima dată fabricăm în țara noastră mașini și utilaje pe care altă dată le aduceam cu bani grei din străinătate. Minunatele mașini pe care le primim din marea Uniune Sovietică constituie un imens sprijin care asigură dezvoltarea continuă a industriei.

Acest avânt al economiei și tehnicii țării noastre — lege a dezvoltării socialiste — impune creșterea a noi și noi cadre calificate. „Pentru a pune tehnica în mișcare și a o folosi până la capăt, ne învață tovarășul Stalin — ne trebușcă oameni care să fie stăpâni pe tehnică, ne trebușcă cadre care să fie în stare să-și însușească și să folosească această tehnică după toate regulile artei”.

Vigilența revoluționară a clasei muncitoare — clasă conducătoare în Stat — să-și făurească în toate domeniile propriile ei cadre tehnice, alături de care să-și desfășoare activitatea și cadre tehnice vechi ce dovedesc dragoste în muncă și își dedică toate capacitățile lor cauzei construirii socialismului.

Spre deosebire de țările capitaliste unde criza economică se adâncește, unde numărul oamenilor care nu au de lucru sporește necontenit, în țara noastră se simte din ce în ce mai puternic nevoia de brațe de muncă. De aci, necesitatea de a lupta pentru ridicarea necontenită a noi cadre de muncitori calificați și tehnicieni în toate ramurile industriale.

Partidul și Guvernul dau o mare atenție creșterii de noi cadre profesionale. Una din pârghiile cele mai însemnate în acțiunea de ridicare a nivelului tehnico-profesional o constituie cursurile de calificare, recalificare și de perfecționare profesională pentru muncitori — prevăzute în Codul Muncii — și care în multe întreprinderi funcționează. Activitatea de până acum a acestor cursuri a arătat că în rândurile muncitorilor și indeosebi a tinerilor există o puternică sete de învățare. Tot mai mare este numărul muncitorilor care și-au dat seama că a învăța, a-și ridica necontenit calificarea profesională, este o datorie patriotică, îi ajută să devină luptători mai valoroși în lupta pentru pace, pentru socialism.

Absolvenții acestor cursuri luptă cu mai mult succes pentru sporirea producției și pot ocupa posturi de mai mare răspundere în producție. Odată cu dobândirea unei calificări superioare în muncă, CRESTE — conform sistemului socialist de salarizare — SI CASTIGUL MUNCITORULUI.

Acolo unde conducerea întreprinderilor au dus o temeinică și continuă muncă de organizare pe țărâmul creșterii cadrelor, acolo unde aceasta a constituit o preocupare importantă și organizatorică de partid și a sindicatelor, s-au înregistrat însemnate succese în această direcție. La uzina metalurgică „21 Decembrie” din Capitală, de pildă, frecvența cursului de calificare de gradul I este de 95% iar la Industria Bumbacului A de peste 80%.

Nu peste tot locul însă, problema creșterii de noi cadre constituie o preocupare de primă însemnătate. De multe ori conducerea întreprinderilor așteaptă ca odată cu înzestrarea fabricii sau uzinelor cu mașini și utilaje să se primească deaparte și numărul corespunzător de muncitori calificați. Acești conducători de întreprinderi în loc de a se preocupa temeinic de creșterea cadrelor, preferă să se vâlcărească de lipsa de cadre, de „nivelul de calificare înăpoiat” de „lipsa de dragoste de învățare” a muncitorilor din întreprinderea lor. Cu o astfel de mentalitate a conducerii nu e de mirare dacă unii muncitori ocolesc cursurile de calificare. La mina Derna-Tătarus de exemplu, numai 30% din muncitorii elevi vin la cursuri, iar la Soreceni procentul celor prezente este deabia de 10%. Deasemenea, în industria petroliferă în multe locuri și în special la schelele Tintea, la Atelierele Centrale. Câmpina și schelele Copăceni nu există o preocupare permanentă pentru a întări frecvența la cursurile de calificare și în general de a crea condiții din ce în ce mai bune funcționării acestor cursuri. Conducerea administrativă are unor schele — cum ar fi de pildă a schelei Muntenia-Aricești — au manifestat un asemenea desin-

teres pentru ridicarea de noi cadre calificate încât nici n-au găsit de cuvință să înființeze cursuri de calificare. Organele Ministerului Minedelor și Petrolului n-au dat nici cea mai mică atenție cursurilor de calificare din industria petroliferă.

Toate acestea arată că în unele întreprinderi organele administrative, cât și organizațiile de partid și sindicatele au subapreciat în mod tot nepermis pregătirea de noi cadre profesionale, n-au văzut că această problemă este strâns legată de lupta pentru ridicarea producției și productivității muncii, pentru reducerea sistematică a prețului de cost și îmbunătățirea necontenită a calității produselor.

Problema calificării profesionale a unui cât mai însemnat număr de muncitori nu poate fi lăsată exclusiv pe seama cursurilor de calificare și recalificare; ea trebuie să constituie o chestiune de onoare și mândrie pentru întregul colectiv al întreprinderii. O contribuție deosebit de însemnată în această direcție pot să o aducă maestrul și tehnicienii din fiecare secție. Mulți maștrii au înțeles acest lucru. Astfel, maștrii ca Bunea Alexandru dela „Vasile Roașă”, Iliescu Ion dela F.R.B., sprințin cu toată căldura elementelor tinere, ajutându-le să-și însușească o calificare superioară.

Trebuie dusă o susținută muncă de lămurire și combatere cu cea mai mare hotărâre atitudinea unor dintre maștrii mai vârstnici care privesc încă cu indiferență sau chiar cu dispreț noile cadre profesionale. Organizațiile de partid trebuie să acorde mare atenție calificării tinerilor și femeilor. Femeile care și-au însușit o muncă mai calificată să se bucore de tot sprijinul tovarășilor din jur lor.

Este o sarcină a organizațiilor U.T.M. să însușească pe tinerii muncitori de a-și ridica necontenit calificarea profesională și în același timp să desfășoare o intensă activitate agitatorică la sate pentru ca un număr din ce în ce mai mare de tineri țărani să vină la lucru în fabrici, uzine și mine și să învețe acolo o profesie calificată.

Muncitorul calificat care învață pe tânăr și-și ridică calificarea și-și stimulează în mod deosebit eforturile lui să fie just răsplătite din punct de vedere moral și material.

Conducerea întreprinderilor, direcțiile centrale ale Ministerelor, Uniunea Sindicale, Uniunea Tineretului Muncitor trebuie să lupte pentru continua îmbunătățire a frecvenței muncitorilor elevi la cursuri și să vegheze ca muncitorilor care au absolvit aceste cursuri, să li se încredințeze lucrări corespunzătoare calificării și să fie încadrați ca atare.

Fiecare întreprindere să devină un izvor nesecat de cât mai bune și mai numeroase cadre pentru industria noastră socialistă. Numărate exemple arată că în întreprinderile unde au fost ridicate cu curaj noi cadre tehnice din rândul muncitorilor, a crescut elanul oamenilor muncii, a fost sporită producția și productivitatea muncii. Acolo însă unde nu sunt ridicate activ cadre din rândul clasei muncitoare, dusmanul de clasă își vede înlesnite uneltirile lui ticăloase. Un exemplu în această privință îl constituie un șir de întreprinderi din industria petroliferă unde creșterea înceată a cadrelor muncitorești se împletește cu lipsa de vigilență față de elementele chibărești și de unii tehnicieni sabotori.

Pe drept cuvânt, conducerea întreprinderilor trebuie apreciată nu numai după succesele pe care le obțin în lupta pentru împlinirea și depășirea sarcinilor de Plan, ci și după succesele pe care le obțin în ceea ce privește ridicarea cadrelor fără de care lupta pentru realizarea Planului de Stat nu poate fi dezvoltată.

La rândul lor, muncitorii să se străduiască să învețe, să-și însușească temeinic cunoștințele profesionale. Comunistii să fie în primul rând în bătaia pentru însușirea unei tehnici avansate, să nu se mulțumească niciodată cu cunoștințele pe care le posedă, să fie primii care învață și aplică înaintatele metode sovietice.

Insuficiența de mărțel exemplu al Uniunii Sovietice unde milioane de muncitori dobândesc în fiecare an temeinice cunoștințe profesionale devenind astfel stăpâni celei mai înaintate tehnici din lume, să luptăm cu toate forțele pentru ridicarea cât mai multor cadre profesionale, bine instruite, constructori conștienți ai socialismului.

Scântea

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VA!

ORGANUL CENTRAL AL PARTIDULUI MUNCITORESC ROMÂN

* SERIA III ANUL XIX Nr. 1756 6 PAGINI 4 LEI Duminică 11 iunie 1950

Pentru o recoltă îmbelșugată!

Acțiunea ceferiștilor din Fetești pentru asigurarea transporturilor de cereale în bune condițiuni

Pentru a putea asigura mijloacele necesare transportului de cereale, muncitorii, tehnicienii și funcționarii din importantul nod de cale ferată Fetești au hotărât, în cadrul unui însușit fleit meeting, să intensifice întrecerea socialistă sub lozincă: „10% sub norma de staționări, 5% tonaj mărit, regularitate în circulația trenurilor”.

Cu acest prilej, mecanicii și fochiștii depoului și-au luat angajamentul de a întreține locomotivile în cele mai bune condițiuni, de a utiliza puterea maximă de remorcare și de a nu întârzia niciun minut trenul pe parcurs și în stație, întreg personalul de mișcare al stației s'a angajat să execute fiecare muncă nevră sau formare de tren sub timpul normat și să utilizeze la maximum capacitatea de încărcare a vagoanelor.

Echipele de revizie și-au luat angajamentul să execute lucrările de reparație de bună calitate și fără a scoate nici un vagon din gamnura trenului. La rândul lor, muncitorii uneltărilor de întreținere au hotărât să întretină linia în așa fel ca trenurile să poată circula cu maximum de viteză. Deasemenea s'au angajat să termine cu 5 zile înainte de termen reparațiile liniilor de garaj ce

duc la silozuri și magazii. În urma angajamentelor luate de fiecare secție în parte, muncitorii, tehnicienii și funcționarii stației Fetești sunt hotărâți să lupte în cadrul întrecerii socialiste pentru a reduce timpul de staționare a vagoanelor cu 10% față de norma fixată, să sporească tonajul mediu pe tren de marfă cu 5% și să asigure regularitatea trenurilor la îndrumare și pe parcurs.

Această acțiune a ceferiștilor din Fetești, de a-și intensifica eforturile pentru a asigura transportul cerealelor în bune condițiuni, trebuie urmată de către muncitorii, tehnicienii și funcționarii din toate stațiile.

Silozul dela Băilești-Dolj terminat înainte de termen

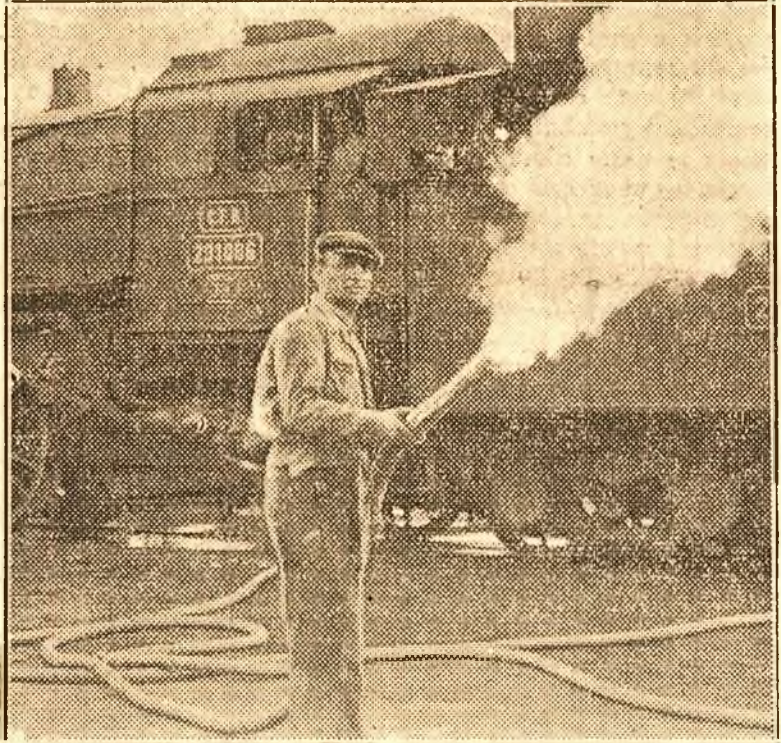
Odată cu succesele obținute de muncitorii, tehnicienii și funcționarii de pe șantierul silozului Băilești-Dolj și-au îndeplinit înainte de termen angajamentele luate în întrecerea socialistă.

ÎN ZIUA DE 8 IUNIE, EI AU REUȘIT SĂ TERMINE CONSTRUIREA SILOZULUI.

Ambele silozuri, prevăzute în Holărirea C.C. al P.M.R. și a Guvernului de a fi gata pe data de 10 Iunie, au fost terminate — datorită muncii pline de avânt patriotic al muncitorilor și tehnicienilor constructori — cu două zile mai devreme.

O metodă sovietică de desinfecțare a magaziiilor de cereale

Până acum câteva zile desinfecțarea magaziiilor de cereale se făcea numai cu soluție de sodă caustică. În afară de faptul că este costisitoare, această metodă are dezavantajul că desinfecțază numai la suprafața scândurii; insectele din crăpăturile adânci nu sunt distruse; pe lângă aceasta, condițiile de lucru sunt grele.

Tovarășul Tane Gheorghe, muncitor la depoul B.C. Grivița, manipulează aparatul pentru desinfecțarea cu aburi, supraîncălzit a magaziiilor de cereale. Aparatul este pus în legătură cu cazanul locomotivei.

Pentru îmbunătățirea sistemului de stăpînire a dușmanilor granelor, s'a pornit la experimentarea unei metode sovietice care are la bază desinfecțarea cu aburi supraîncălzit.

Zilele trecute metoda desinfecțării magaziiilor de cereale cu aburi supraîncălzit a fost aplicată și la noi. Ea a fost experimentată la magazia de cereale dela Fundulea-Ilov puternic infectate cu gârșă și alte insecte vătămătoare granelor. În ochiul de magazie cu șipcle scoase, și măturat cu grijă. Ghenea Mihai, șef de echipă și Tane Gheorghe, lemnar dela Depoul B. C. Grivița purtau în mâini, declanșul crăpăturilor, unde s'au scos șipcle, un furtun de 50 mm. Prin furtun trece abur uscat dela dom, la presiune de 13 atmosfere. Aburul e luat din robinetul dela tenderul locomotivei cu dispozitiv special pentru aburi uscați. La o distanță de 20-25 de cm. de perele aparatul este ținut oblic cel puțin 5 secunde în același loc. Cu o presiune foarte mare și la o temperatură de 150 de grade, aburul izbucnește printr-un brand spoii—sprit de formă conică—sau dușe, cum i se mai spune. Pătrunzând cu o forță extraordinară în orice crăpătură aburul omorâie orice insecte;

Numirea ambasadorilor R. P. Chineze în R.P.R., Republica Cehoslovacă și Republica Polonă

PEKING, 9 (Agerpres). — CHINA NOUA transmite: Guvernul Central Popular al Republicii Populare Chineze a numit pe generalul Wang Yu Ping ambasador extraordinar și plenipotențiar în Republica Populară Română, pe generalul Tan Hsi Lin, ambasador extraordinar și plenipotențiar în Republica Cehoslovacă și pe generalul Peng Ming Cih, ambasador extraordinar și plenipotențiar în Republica Polonă.

Mai mult petrol pentru Patrie, pentru pace!

Succese în folosirea rezervelor interne

FLOESTI (dela corespondentul nostru). Muncind cu avânt în cadrul întrecerii socialiste, pentru sporirea producției de țifeti și folosirea din plin a rezervelor interne, muncitorii și tehnicienii serviciului de producție al schelei „Muntenia”-Urtați au reușit în cursul lunii Mai să folosească, pentru punerea în funcțiune a sondelor noi sau a celor reparate, utilaj provenit NUMAI DIN RECURAREA MATERIALELOR.

Astfel, întregul material folosit la instalările sondelor 238, 233, 186, 237 și 49 a fost recuperat din echipamentul altor sonde, care nu produc momentan — sonde parșite sau suspendate — sau cărora li s'a schimbat sistemul de exploatare. În felul acesta, s'au realizat însemnate economii.

Ion și Trentea Marin au trecut la reactivarea sondei Muncind cu răvnă și cu priecere ele au reușit să redea producției această sondă în 10 zile înainte de termenul fixat. Sonda Nr. 126 are acum un debit de țifet de trei ori mai mare decât ultima ei producție.

Realizări ale femeilor muncitoare din județul Timiș

TIMIȘOARA — (Dela corespondentul nostru). Nenumărate succese obțin fecile muncitoare din județul Timiș în întâmpinarea Congresului U.F.D.R.

Țesătoarea Maria Grigor și Jakich Ana dela fabrica „Ada Marinescu” au deșăit programul de producție cu peste 50%. În această fabrică a luat înfăș. în cinstea Congresului, o brigadă de calitate, în fruntea acesteia brigazi sunt muncitorii Maria Lederer și Maria Sveva.

În plasa Buziaș au fost organizate în timp de o săptămână 34 de cercuri de cîlit pe câmp, unde țărăncile muncitoare au discutat articolul de fond din „Scântea” cu privire la campania pentru strângerea recoltei și a colecțiilor. În aceeași plasă au fost înființate 18 comitete de uliță. U.F.D.R.-istele din Chițăntau au muncit 375 de ore voluntar pentru menajarea strandului și a terenului de sport din comună.

În comuna Giulvăz au fost înscrise 190 de membre noi în organizația U.F.D.R.

Țărăncile muncitoare Livia Brumaru din Dolaj și Ecaterina Chirșid din Ghilad membre ale U.F.D.R. au dus muncă de lămurire, reușind să înscrie 8 țărănci muncitoare în gospodăriile agricole colective.

În perioada de pregătire a Congresului U.F.D.R. s'au înscris în gospodăriile agricole colective din jud. Timiș Torontal un număr de 62 țărănci muncitoare iar în cooperativelor sătești 94 femei. În ultimul timp s'au mai deschis în județ 8 grădinițe sezoniere, iar numărul membrilor U.F.D.R. a crescut cu 413.

Sonda 126 produce din nou

BOLDESTI (dela corespondentul nostru). Sonda Nr. 126 a schelei „Muntenia”-Boldesti era parșită de aproape 6 ani de zile, fiind scoasă de capitaliști ca nerentabilă.

Echipele de sonde care au lucrat pe vremuri la această sondă au arătat serviciului de exploatare că straturile mai posedă încă țifet. Studiindu-se situația sondei după indicațiile muncitorilor care au lucrat la ea s'a hotărât re-punerea ei în producție.

Cu sprijinul conducerii schelei echipele maștrilor sondezi Tudorache Vasile, Iancu

In întâmpinarea Congresului U. F. D. R.

Realizări ale femeilor muncitoare din județul Cluj

CLUJ (dela corespondentul nostru). În județul Cluj zece de mii de femei au fost antrenate în munca de pregătire a Congresului U.F.D.R.

În ultimul timp datorită muncii de lămurire duse de organizația U.F.D.R. 536 femei s'au înscris în cooperativelor sătești.

575 femei antrenate în diferite activități sanitare au vizitat 63.059 case din tot județul.

În oraș s'au organizat 56 grupe de cîlit cu 563 participante iar la țară s'au organizat 427 grupe de cîlit duminicale și la câmp cu 5.326 participante.

În decursul lunii Mai, 600 femei au absolvit cursurile de îndrumătoare.

Deasemenea s'au organizat 232 echipe sanitare permanente la care participă a. proape 2.000 de femei și s'au amenajat 579 grădinițe sezoniere.

Un grup de țesătoare dela țesătoria „Vulcan” lucrează în contul lunii Septembrie

PETROȘANI (dela corespondentul nostru). dela țesătoria „Vulcan” și-au intensificat eforturile pentru a da țării țesături mai multe și mai bune.

La secția de țesut tovarășele Fegledi Ecaterina, Ben-covică Lama, Hristolu Maria, Rațeg Ana și altele au început să producă țesături în contul lunii Septembrie.

49 grădinițe sezoniere în județul Sibiu

SIBIU (dela corespondentul nostru). — Organizația județeană U.F.D.R.-Sibiu a sprijinit Comitetul Provizoriu ju-dețean pentru deschiderea a 49 noi grădinițe sezoniere. Ele vor adăposti 1.722 copii ai țărănilor muncitori. U.F.D.R.-istele încează acum de zor hănușe și jucării pentru copii din aceste grădinițe.

Institutul de Studii Româno-Sovietic al Academiei R. P. R. — factor activ de răspândire a științei sovietice

Institutul de Studii Româno-Sovietic intră în al patrulea an al existenței sale. Înființat din inițiativa Partidului nostru în Iunie 1947...

Odată însă cu pășirea noastră pe drumul construcției socialiste, oclău de desfășurare a revoluției noastre culturale...

Necesitatea de a se transpune în viață prevederile Planului de Stat...

Odată cu trecerea Institutului nostru la Academia Republicii Populare Române...

Atunci necesitatea unirii oricărei științe cu cunoașterea și înțelegerea...

Ca mare sarcină principală a Institutului nostru este astăzi aceea de a aduna...

Secția noastră de traduceri a dat un sprijin prețios în această privință...

La București a apărut Nr. 23 (83) al ziarului „Pentru pace trinitică, pentru democrație populară”...

de conf. univ. ION BANU director adjunct al Institutului de Studii Româno-Sovietic al Academiei R.P.R.

„Probleme Externe”, Revista „Analele Româno-Sovietice”, ca în trecut au avut un caracter sintetic general...

Literatură științifică sovietică a putut fi consultată și direct, la Biblioteca Institutului...

Odată cu trecerea Institutului nostru la Academia Republicii Populare Române...

Atunci necesitatea unirii oricărei științe cu cunoașterea și înțelegerea...

Ca mare sarcină principală a Institutului nostru este astăzi aceea de a aduna...

Pentru aceasta pe lângă unele conferințe cu caracter general, sintetic...

Au sosit primele delegații din străinătate la Congresul U. F. D. R.

Vineri după amiază au sosit în Capitală Lily Révay, membră a Secretariatului Uniunii femeilor democratice maghiare...

Pe aeroportul Băneasa, delegațiile femeilor maghiare au fost întâmpinate de lovarăsele Olimpia Teanescu...

Considerăm deosebit de necesar să difuzăm mai larg acest material...

Pe aeroportul Băneasa, delegațiile femeilor maghiare au fost întâmpinate de lovarăsele Olimpia Teanescu...

Pe aeroportul Băneasa, delegațiile femeilor maghiare au fost întâmpinate de lovarăsele Olimpia Teanescu...

Pe aeroportul Băneasa, delegațiile femeilor maghiare au fost întâmpinate de lovarăsele Olimpia Teanescu...

Pe aeroportul Băneasa, delegațiile femeilor maghiare au fost întâmpinate de lovarăsele Olimpia Teanescu...

Pe aeroportul Băneasa, delegațiile femeilor maghiare au fost întâmpinate de lovarăsele Olimpia Teanescu...

Pe aeroportul Băneasa, delegațiile femeilor maghiare au fost întâmpinate de lovarăsele Olimpia Teanescu...

Pe aeroportul Băneasa, delegațiile femeilor maghiare au fost întâmpinate de lovarăsele Olimpia Teanescu...

Pe aeroportul Băneasa, delegațiile femeilor maghiare au fost întâmpinate de lovarăsele Olimpia Teanescu...

Pe aeroportul Băneasa, delegațiile femeilor maghiare au fost întâmpinate de lovarăsele Olimpia Teanescu...

Pe aeroportul Băneasa, delegațiile femeilor maghiare au fost întâmpinate de lovarăsele Olimpia Teanescu...

Pe aeroportul Băneasa, delegațiile femeilor maghiare au fost întâmpinate de lovarăsele Olimpia Teanescu...

Pe aeroportul Băneasa, delegațiile femeilor maghiare au fost întâmpinate de lovarăsele Olimpia Teanescu...

Pe aeroportul Băneasa, delegațiile femeilor maghiare au fost întâmpinate de lovarăsele Olimpia Teanescu...

Pe aeroportul Băneasa, delegațiile femeilor maghiare au fost întâmpinate de lovarăsele Olimpia Teanescu...

Pe aeroportul Băneasa, delegațiile femeilor maghiare au fost întâmpinate de lovarăsele Olimpia Teanescu...

Pe aeroportul Băneasa, delegațiile femeilor maghiare au fost întâmpinate de lovarăsele Olimpia Teanescu...

Pe aeroportul Băneasa, delegațiile femeilor maghiare au fost întâmpinate de lovarăsele Olimpia Teanescu...

Pe aeroportul Băneasa, delegațiile femeilor maghiare au fost întâmpinate de lovarăsele Olimpia Teanescu...

Sesiunea științifică a Academiei R. P. R. Premiile Stalin pe anul 1949, expresia noilor cuceriri ale științei sovietice în slujba păcii și progresului

(Urmare din pag. 1-a)

TRU LUCRARI IMPORTANTE IN TEHNICA. Vorbitorul a descris amănunțit feburile domeniului tehnic...

Pe aeroportul Băneasa, delegațiile femeilor maghiare au fost întâmpinate de lovarăsele Olimpia Teanescu...

Pe aeroportul Băneasa, delegațiile femeilor maghiare au fost întâmpinate de lovarăsele Olimpia Teanescu...

Pe aeroportul Băneasa, delegațiile femeilor maghiare au fost întâmpinate de lovarăsele Olimpia Teanescu...

Pe aeroportul Băneasa, delegațiile femeilor maghiare au fost întâmpinate de lovarăsele Olimpia Teanescu...

Pe aeroportul Băneasa, delegațiile femeilor maghiare au fost întâmpinate de lovarăsele Olimpia Teanescu...

INFORMAȚII

Tov. Gh. Florescu, membru al C.C. al P.M.R.; secretar al C.C. al U.T.M., și tov. Paul Cornea...

Sâmbătă seara, la orele 19.30, în Olympia Teanescu, membru al C.C. al P.M.R., secretar al C.C. al U.F.D.R., va vorbi...

Măsurile pentru intensificarea activității culturale la sate

Potrivit Hotărârii Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Român...

Pe aeroportul Băneasa, delegațiile femeilor maghiare au fost întâmpinate de lovarăsele Olimpia Teanescu...

Pe aeroportul Băneasa, delegațiile femeilor maghiare au fost întâmpinate de lovarăsele Olimpia Teanescu...

CHIMIE

După ce a descris LUCRĂRILE PREMIATE ALE SAVANTILOR SOVIETICI...

Pe aeroportul Băneasa, delegațiile femeilor maghiare au fost întâmpinate de lovarăsele Olimpia Teanescu...

Pe aeroportul Băneasa, delegațiile femeilor maghiare au fost întâmpinate de lovarăsele Olimpia Teanescu...

Pe aeroportul Băneasa, delegațiile femeilor maghiare au fost întâmpinate de lovarăsele Olimpia Teanescu...

Pe aeroportul Băneasa, delegațiile femeilor maghiare au fost întâmpinate de lovarăsele Olimpia Teanescu...

Pe aeroportul Băneasa, delegațiile femeilor maghiare au fost întâmpinate de lovarăsele Olimpia Teanescu...

Pe aeroportul Băneasa, delegațiile femeilor maghiare au fost întâmpinate de lovarăsele Olimpia Teanescu...

Pe aeroportul Băneasa, delegațiile femeilor maghiare au fost întâmpinate de lovarăsele Olimpia Teanescu...

Pe aeroportul Băneasa, delegațiile femeilor maghiare au fost întâmpinate de lovarăsele Olimpia Teanescu...

RECENZIE

Pentru pace trinitică, pentru democrație populară!

Nr. 23 (83)

Pentru pace; împotriva luptei lui colonial și ridică la luptă activă și popoarele din Africa...

Pe aeroportul Băneasa, delegațiile femeilor maghiare au fost întâmpinate de lovarăsele Olimpia Teanescu...

RECENZIE

Pentru pace trinitică, pentru democrație populară!

Nr. 23 (83)

Pe aeroportul Băneasa, delegațiile femeilor maghiare au fost întâmpinate de lovarăsele Olimpia Teanescu...

Pe aeroportul Băneasa, delegațiile femeilor maghiare au fost întâmpinate de lovarăsele Olimpia Teanescu...

Anna se gonește sărăcia

Fragmente din romanul „Fiii” de V. SMIRNOV

In prima parte a fragmentului se vede că autorul descrie ședințele în care țărânii muncitori s'au adunat să frământeze problema înfrinării colhozului.

După ce s'au adunat aproape toți sătenii, Nicolai Semionov deschise intrarea. Eliseev se scula în picioare, mai trase laolalt degetele cu chiștocul, și se îndreptă spre masă. Școlăndu-și căciula, se plecă tăcut în fața norodului.

— În odăie se făcuse liniște adâncă. — Adă lumină, nu fii scădă! — Ii zise Semionov Avdotiei. Ea se îmblânzise și, ascultătoare, puse lampa pe masă și începu să-i ștergă sticla.

Lumina căzu pe fața lui Piotr și oamenii văzură că stă cu ochii închiși, strămbându-și obrazul cenușu și uscat și mușcându-și mustața. — Oameni buni! — începu Piotr cu glas înăbușit aruncând o privire deschisă și caldă spre săteni. — Adevărul este, oameni buni... așa cum spune Semionov. Am fost acolo, la colhoz... Noi nu trăim așa cum trebuie.

Piotr vorbea încet, greoi, parcă ar fi rostopogolit butucii. Nu povestea nimic nou sau deosebit, înțărarea celor spuse de Semionov și îi sfătui pe toți să se chibzuită bine.

— Ca totdeauna, femeile au început să facă zăvăl, bărbații și-au scos pungile de tutun, iar Ana Mihailovna, fără să-și dea seama pentru ce, simți deodată în adâncul inimii ei că așa ar să fie, după cum spusese Eliseev.

— Iși făcu încetșor cruce. — Doamne, gândi ea dacă în adevăr e atât de bine acolo, în colhoz, așunci ce mai așteptăm? Viața are să fie mai ușoară, slavă fie!

— Și iar o cuprinsu o presimțire de neliniște, dar totodată îmbrăcătoare, ca atunci când se uita cu răsuflare tăiată la marginea unei șosei prăfuite și la cea dinții și cătără care cădea.

— În adunare, femeile făceau mare gălăgie croindu-și strivul înăinte, gata să-l strivă pe bătrânul Pancrat, ghemuit într-un colț, lângă sobă. L-au înconjurat pe Eliseev ca un zid de mânie.

— Mal bine te înghitea pământul, necuratule! — Te scoțeam om de treabă și când coloz... — Ah! Mulțumesc proaste... de ce vă legați de mine? Eu nu spun decât adevărul, bombăna Eliseev, căutând să se apere de mânie, de copoale și de pumni lor înfățișiți. Dacă nu vă place, n'asultați. N'aveți decât să crăpați cu felul vostru nerod de a lucra pământul. Dar eu nu vreau să crăp, mănte, greșeli? Incercările lor de lucru și cu inul mi-au răcolit inima... Las' că-ți arăt eu ție să sgară, mulțumesc draguții!

— De ce ai mai stărniț lumea? — Ii tot săcăia o femeie încercând să ajungă până la el. Parcă nu cunoașteră noi toate minciunile despre colhoz? O să-ți radem mustățile!

— Dați-l bine în târbacl! Smulgeți-l și urechea care l-a mai rămas! striga Olga, plângând și sărind pe o bancă. Nu mai pot trăi de răul lui.

Bărbații se stricau de răs. Semionov râdea, încercând să le domolească și să-l scoată pe Eliseev din mâna femeilor.

Ana Mihailovna n'a uitat nicodată povestea pe care a spus-o Semionov în adunarea aceea, când mulțimea, răgușind de atâtea țipete, Lau lăsat, până la urmă, în pace pe Eliseev, iar bărbații au început să fumeze și să scuipe în tăcere pe podeaua curată a Avdotiei.

— A fost odată un vultur care trăia pe un munte înalt și prăpăstios, la malul mării albastre — începu Nicolai Semionov, zămbind și scuturându-și chica roscată. Da! Acolo trăia un vultur și vulturul avea un pui. Vulturul cel bătrân s'ura toată ziua prin munți și pe deasupra mării abastre și aducea hrană pentru puiul său... Aducea carne, așa cum i se cuvine acestui păsări. Puiul era prostuț; primea bucuros hrana, se ruga chiar să-l mai dea, dar de priceput, nu pricepea nimic.

— Se holba din cub la lumea largă, și-l tot întreba pe vultur. — Da, asta ce-i? Da, acolo ce se vede? Vulturul îi lămură așa cum îi lămură pe copiii mici în astfel de împrejurări... Într-o zi, puiul și-a dat seama că țărâșă are arși, mari cât niște arși de moară. Și a început să-l tot plătăsască: — Ce-i asta? De ce n'aple și eu? Ce faci tu cu arșii? Vulturul îi tot răspundea: — Când au să-ți crească și ție ai să ai țărâșă!

Semionov tăcu și se uită la femeile, acum liniștite, și la bărbații care ascultau cu luare aminte, fumând. Apoi urmă mai departe: — Nu trebuie mult și-l creșură și puiului de vultur arși, nu așa de mari ca ale tătălui său, dar totuși destul

de arătoase. Și atunci, vulturul și-a dus puiul în vârful muntelui prăpăstios... S'a uitat puiul de sus, dar pământul nu se vedea, de adâncă ce era prăpăstia. L-a apucat așteptarea. Jos se înclină marea abastre, și din zări se ridică soarele. Ce de părțări, ce țărâni înalte! Ar fi vrut să zboare într-acolo, dar se temea. „Haide! zise vulturul, să s'ourăm”. Dar puiul se chibzua de spaimă și țerțămă că v'o spun... să scăpă. Tipă cu voce pităgăiat: „Am să cad! Mi-e frigă, am să cad, și am să mor!” „Lasă, prostule! zise vulturul, doar de aceea ai arși, ca să nu caz!”

Nicolai se scula de la masă și se îndreptă din șale. Înalt și vânjos, cu părul roș, valvoi, vorbea de răsunat pereții. Privea, cu ochii închiși pe jumătate, undeva, peste capetele sătenilor, spre depășirile necunoscute, parcă și țărâșă acolo ceva știut numai de el. Se uita cu atâtea încordare, zămbind atât de frumos de părțărilor, încât Ana Mihailovna, fără să vrea, începu și ea să zămbescă.

— Deaceia al doar arși, ca să s'ouri, — urmă Semionov. — Și vulturul își împinse ușor puiul din spate. Puiul căzu de pe creasta muntelui: „Ajutor, fraților, ajutor”, urlă el îngrozit. Dar, fără să-și dea seama, își întinse arșiile, bădănd aerul cu ele... Semionov își întinse brațele cu putere de parcă și s'oură și înșiși. Puiul simți că așa-i bine. De bucurie, dădu cu nădejde din arși, și s'oură împreună cu tătăl său, vulturul, oriunde voiau.

Bărbații trăgeau din lulea mai des decât înainte. Femeile lăceau, posomorâte, dar turtor parcă le intrase lumina în suflet! — Ei, și acum ce învățătură putem trage din asta?... — Puterea Sovietică... ne împinge și pe noi... spre o viață mai bună? — întrebă Olga Eliseeva, supărată și ștergându-și obrazii umezi de lacrimi.

— Bine-ai mai rugat-o! — răsă Nicolai Schiopul, uitându-se viclean la Olga. — Mai mare dragul! Pe urmă răsă tabac pe nas. S'aruncă în fața de plăcere, strănută și le ură tuturor în glumă: — Să vă fie de bine... cetățeni... în colhoz!

Totuși, în adunarea aceea, nu s'a luat nicio hotărâre. — Nici la a doua adunare n'au făcut nimic până la cântatul coșilor; s'au ciocorât, s'au sfădit. Pretutindeni unde se adunau oamenii la fântână, la arle sau la cooperativă, nu se vorbea decât numai despre un singur lucru... despre colhoz. Umblau fel de fel de evonuri prin sat, unul mai înspăimântător decât celălalt. Se spunea că acei care nu vor să intre în colhoz vor căpăta sarcini grele; că în colhoz pâinea se va face numai în b'ro singură cașă și încă nu mai odă! pe săptămână, și că are să se dea numai câte o bucățică — de om — dimineața, la amiază și seara. „Ai mâncă? Mal mult să nu ceri”. Unii s'au jurat pe Dumnezeu că colhoznicii vor fi oprși să meargă la biserică și să-l tot pozeze copiii, nici ocașă n'au să poșă să-l închină încoale vreau și ridicate și duse la sovietul sătesc ca lemne de foc.

Unii credeau, alții râdeau și se supărau; dar de înțeles, tot nu se puteau înțelege, cu toate că adunările erau din ce în ce mai dese, câteodată chiar și de două ori pe zi. Din oraș veneau mereu agitații. Lui Nicolai Semionov, tras la față și nedormit, îi crescuse iar barba roscată; ținea mereu ședinte și umbra din cașă în cașă, sfătuiindu-se cu fiecare gospodar și gospodină, în parte. Parcă începuseră să se mai moale puțin. Seara, unul dintre ei se învolyau să intre în colhoz. Dar dimineața veneau în fuga mare să-și ia cuvântul înapoi.

— Sătenii noștri nu s'oameni de înțeleas. Au să crape, și tot n'au să intre în colhoz! — zicea Piotr Eliseev lui Semionov. — Ba au să intre! De-am afla numai cine-i înspăimântă cu minciuni chibabrești.

„Dragu' stle... că toți vorbesc. După mine chiar ar trebui să le dăm unora câte-o sarcină grea. Celălalt au să se scarpine în cap... și au să-și mai schimbe părerea — zămbi Piotr cu amărăciune și răutate. — Ce-ai zice, să-i speriem? Poate ar fi de vreu folos.

Nu mai bate câmpul! — Ii tăia vorba Nicolai, supărat. Și iar dădea o raliță prin gospodăriile oamenilor, ca să mai stea de vorbă cu sătenii și cu femeile.

Ana Mihailovna începu a crede că presimțirea ei a înșelă-o. Va trece și nebunia asta. oamenii se vor liniși și viața își va urma calea ei veche, obișnuită, de mai înainte. „Lasă-l în plata Domnului de colhoz! Poate o'oi fi adevărat tot ce pălăvrăgește femeile; poate că totul o'fi numai o înșelăciune! Acum, gospodăria mi-e sărăcăcioasă, dar măcar e-a mea; viața e grea, dar m'am deprins cu ea”. Se obișnuise demult să-și poarte crucea.

Fără să vrea, după ce-l as-

Publicăm mai jos un fragment din romanul „Fiii” de Smirnov, care va apare în curând în Editura „Cartea Rusă”. Romanul este distins cu Premiul Stalin. Acțiunea se desfășoară într'un sat de pe întinsul marii Uniuni Sovietice, în perioada colectivizării. Autorul descrie transformarea vieții țărănilor muncitori din sat, începând cu înființarea colhozului și până la înflorirea lui. Munca de îndrumare a comunistilor, țărăni muncitori înving umelirile chibaburilor, și începu școlăria și nehotărârea și pornesc pe drumul colectivizării spre o viață nouă. Personajul principal al romanului este Ana Mihailovna. Ea a simțit din plin exploatarea chibabreasă, viața de câine a țărăniilor muncitoare. Sotul îi murise în timpul războiului civil, luptând în rândurile Armatei Roșii. Ana a rămas singură în sărăcie și foame, să-și crească copiii pe Mișca și pe Lionca, pentru care visa o altă viață, care să nu se mai asemene cu a ei. Și iată că Anei Mihailovna, ca și milioanele de femei sovietice, colhozul i-a deschis drumul spre o viață liberă, îmbelsugată, fericită. Din jemele înapoiată și umilită de odinioară Ana Mihailovna devine o fruntașă a colhozului, mândră și conștientă de menirea ei. La o consfățuire a udarnicilor Ana Mihailovna e decorată și are deosebita cinste de a cunoaște personal și de a sta de vorbă cu tovarășul Stalin.

Fiii ei devin deasemenea fruntași în muncă. Aidoma milioanele și milioanele de oameni sovietici călăuziți de Partidul Bolșevic, de marele Stalin, Ana Mihailovna și-a cucerit fericirea.

Publicăm mai jos un fragment din romanul „Fiii” de Smirnov, care va apare în curând în Editura „Cartea Rusă”. Romanul este distins cu Premiul Stalin. Acțiunea se desfășoară într'un sat de pe întinsul marii Uniuni Sovietice, în perioada colectivizării. Autorul descrie transformarea vieții țărănilor muncitori din sat, începând cu înființarea colhozului și până la înflorirea lui. Munca de îndrumare a comunistilor, țărăni muncitori înving umelirile chibaburilor, și începu școlăria și nehotărârea și pornesc pe drumul colectivizării spre o viață nouă. Personajul principal al romanului este Ana Mihailovna. Ea a simțit din plin exploatarea chibabreasă, viața de câine a țărăniilor muncitoare. Sotul îi murise în timpul războiului civil, luptând în rândurile Armatei Roșii. Ana a rămas singură în sărăcie și foame, să-și crească copiii pe Mișca și pe Lionca, pentru care visa o altă viață, care să nu se mai asemene cu a ei. Și iată că Anei Mihailovna, ca și milioanele de femei sovietice, colhozul i-a deschis drumul spre o viață liberă, îmbelsugată, fericită. Din jemele înapoiată și umilită de odinioară Ana Mihailovna devine o fruntașă a colhozului, mândră și conștientă de menirea ei. La o consfățuire a udarnicilor Ana Mihailovna e decorată și are deosebita cinste de a cunoaște personal și de a sta de vorbă cu tovarășul Stalin.

Publicăm mai jos un fragment din romanul „Fiii” de Smirnov, care va apare în curând în Editura „Cartea Rusă”. Romanul este distins cu Premiul Stalin. Acțiunea se desfășoară într'un sat de pe întinsul marii Uniuni Sovietice, în perioada colectivizării. Autorul descrie transformarea vieții țărănilor muncitori din sat, începând cu înființarea colhozului și până la înflorirea lui. Munca de îndrumare a comunistilor, țărăni muncitori înving umelirile chibaburilor, și începu școlăria și nehotărârea și pornesc pe drumul colectivizării spre o viață nouă. Personajul principal al romanului este Ana Mihailovna. Ea a simțit din plin exploatarea chibabreasă, viața de câine a țărăniilor muncitoare. Sotul îi murise în timpul războiului civil, luptând în rândurile Armatei Roșii. Ana a rămas singură în sărăcie și foame, să-și crească copiii pe Mișca și pe Lionca, pentru care visa o altă viață, care să nu se mai asemene cu a ei. Și iată că Anei Mihailovna, ca și milioanele de femei sovietice, colhozul i-a deschis drumul spre o viață liberă, îmbelsugată, fericită. Din jemele înapoiată și umilită de odinioară Ana Mihailovna devine o fruntașă a colhozului, mândră și conștientă de menirea ei. La o consfățuire a udarnicilor Ana Mihailovna e decorată și are deosebita cinste de a cunoaște personal și de a sta de vorbă cu tovarășul Stalin.

Publicăm mai jos un fragment din romanul „Fiii” de Smirnov, care va apare în curând în Editura „Cartea Rusă”. Romanul este distins cu Premiul Stalin. Acțiunea se desfășoară într'un sat de pe întinsul marii Uniuni Sovietice, în perioada colectivizării. Autorul descrie transformarea vieții țărănilor muncitori din sat, începând cu înființarea colhozului și până la înflorirea lui. Munca de îndrumare a comunistilor, țărăni muncitori înving umelirile chibaburilor, și începu școlăria și nehotărârea și pornesc pe drumul colectivizării spre o viață nouă. Personajul principal al romanului este Ana Mihailovna. Ea a simțit din plin exploatarea chibabreasă, viața de câine a țărăniilor muncitoare. Sotul îi murise în timpul războiului civil, luptând în rândurile Armatei Roșii. Ana a rămas singură în sărăcie și foame, să-și crească copiii pe Mișca și pe Lionca, pentru care visa o altă viață, care să nu se mai asemene cu a ei. Și iată că Anei Mihailovna, ca și milioanele de femei sovietice, colhozul i-a deschis drumul spre o viață liberă, îmbelsugată, fericită. Din jemele înapoiată și umilită de odinioară Ana Mihailovna devine o fruntașă a colhozului, mândră și conștientă de menirea ei. La o consfățuire a udarnicilor Ana Mihailovna e decorată și are deosebita cinste de a cunoaște personal și de a sta de vorbă cu tovarășul Stalin.

Publicăm mai jos un fragment din romanul „Fiii” de Smirnov, care va apare în curând în Editura „Cartea Rusă”. Romanul este distins cu Premiul Stalin. Acțiunea se desfășoară într'un sat de pe întinsul marii Uniuni Sovietice, în perioada colectivizării. Autorul descrie transformarea vieții țărănilor muncitori din sat, începând cu înființarea colhozului și până la înflorirea lui. Munca de îndrumare a comunistilor, țărăni muncitori înving umelirile chibaburilor, și începu școlăria și nehotărârea și pornesc pe drumul colectivizării spre o viață nouă. Personajul principal al romanului este Ana Mihailovna. Ea a simțit din plin exploatarea chibabreasă, viața de câine a țărăniilor muncitoare. Sotul îi murise în timpul războiului civil, luptând în rândurile Armatei Roșii. Ana a rămas singură în sărăcie și foame, să-și crească copiii pe Mișca și pe Lionca, pentru care visa o altă viață, care să nu se mai asemene cu a ei. Și iată că Anei Mihailovna, ca și milioanele de femei sovietice, colhozul i-a deschis drumul spre o viață liberă, îmbelsugată, fericită. Din jemele înapoiată și umilită de odinioară Ana Mihailovna devine o fruntașă a colhozului, mândră și conștientă de menirea ei. La o consfățuire a udarnicilor Ana Mihailovna e decorată și are deosebita cinste de a cunoaște personal și de a sta de vorbă cu tovarășul Stalin.

Publicăm mai jos un fragment din romanul „Fiii” de Smirnov, care va apare în curând în Editura „Cartea Rusă”. Romanul este distins cu Premiul Stalin. Acțiunea se desfășoară într'un sat de pe întinsul marii Uniuni Sovietice, în perioada colectivizării. Autorul descrie transformarea vieții țărănilor muncitori din sat, începând cu înființarea colhozului și până la înflorirea lui. Munca de îndrumare a comunistilor, țărăni muncitori înving umelirile chibaburilor, și începu școlăria și nehotărârea și pornesc pe drumul colectivizării spre o viață nouă. Personajul principal al romanului este Ana Mihailovna. Ea a simțit din plin exploatarea chibabreasă, viața de câine a țărăniilor muncitoare. Sotul îi murise în timpul războiului civil, luptând în rândurile Armatei Roșii. Ana a rămas singură în sărăcie și foame, să-și crească copiii pe Mișca și pe Lionca, pentru care visa o altă viață, care să nu se mai asemene cu a ei. Și iată că Anei Mihailovna, ca și milioanele de femei sovietice, colhozul i-a deschis drumul spre o viață liberă, îmbelsugată, fericită. Din jemele înapoiată și umilită de odinioară Ana Mihailovna devine o fruntașă a colhozului, mândră și conștientă de menirea ei. La o consfățuire a udarnicilor Ana Mihailovna e decorată și are deosebita cinste de a cunoaște personal și de a sta de vorbă cu tovarășul Stalin.

Publicăm mai jos un fragment din romanul „Fiii” de Smirnov, care va apare în curând în Editura „Cartea Rusă”. Romanul este distins cu Premiul Stalin. Acțiunea se desfășoară într'un sat de pe întinsul marii Uniuni Sovietice, în perioada colectivizării. Autorul descrie transformarea vieții țărănilor muncitori din sat, începând cu înființarea colhozului și până la înflorirea lui. Munca de îndrumare a comunistilor, țărăni muncitori înving umelirile chibaburilor, și începu școlăria și nehotărârea și pornesc pe drumul colectivizării spre o viață nouă. Personajul principal al romanului este Ana Mihailovna. Ea a simțit din plin exploatarea chibabreasă, viața de câine a țărăniilor muncitoare. Sotul îi murise în timpul războiului civil, luptând în rândurile Armatei Roșii. Ana a rămas singură în sărăcie și foame, să-și crească copiii pe Mișca și pe Lionca, pentru care visa o altă viață, care să nu se mai asemene cu a ei. Și iată că Anei Mihailovna, ca și milioanele de femei sovietice, colhozul i-a deschis drumul spre o viață liberă, îmbelsugată, fericită. Din jemele înapoiată și umilită de odinioară Ana Mihailovna devine o fruntașă a colhozului, mândră și conștientă de menirea ei. La o consfățuire a udarnicilor Ana Mihailovna e decorată și are deosebita cinste de a cunoaște personal și de a sta de vorbă cu tovarășul Stalin.

Publicăm mai jos un fragment din romanul „Fiii” de Smirnov, care va apare în curând în Editura „Cartea Rusă”. Romanul este distins cu Premiul Stalin. Acțiunea se desfășoară într'un sat de pe întinsul marii Uniuni Sovietice, în perioada colectivizării. Autorul descrie transformarea vieții țărănilor muncitori din sat, începând cu înființarea colhozului și până la înflorirea lui. Munca de îndrumare a comunistilor, țărăni muncitori înving umelirile chibaburilor, și începu școlăria și nehotărârea și pornesc pe drumul colectivizării spre o viață nouă. Personajul principal al romanului este Ana Mihailovna. Ea a simțit din plin exploatarea chibabreasă, viața de câine a țărăniilor muncitoare. Sotul îi murise în timpul războiului civil, luptând în rândurile Armatei Roșii. Ana a rămas singură în sărăcie și foame, să-și crească copiii pe Mișca și pe Lionca, pentru care visa o altă viață, care să nu se mai asemene cu a ei. Și iată că Anei Mihailovna, ca și milioanele de femei sovietice, colhozul i-a deschis drumul spre o viață liberă, îmbelsugată, fericită. Din jemele înapoiată și umilită de odinioară Ana Mihailovna devine o fruntașă a colhozului, mândră și conștientă de menirea ei. La o consfățuire a udarnicilor Ana Mihailovna e decorată și are deosebita cinste de a cunoaște personal și de a sta de vorbă cu tovarășul Stalin.

Publicăm mai jos un fragment din romanul „Fiii” de Smirnov, care va apare în curând în Editura „Cartea Rusă”. Romanul este distins cu Premiul Stalin. Acțiunea se desfășoară într'un sat de pe întinsul marii Uniuni Sovietice, în perioada colectivizării. Autorul descrie transformarea vieții țărănilor muncitori din sat, începând cu înființarea colhozului și până la înflorirea lui. Munca de îndrumare a comunistilor, țărăni muncitori înving umelirile chibaburilor, și începu școlăria și nehotărârea și pornesc pe drumul colectivizării spre o viață nouă. Personajul principal al romanului este Ana Mihailovna. Ea a simțit din plin exploatarea chibabreasă, viața de câine a țărăniilor muncitoare. Sotul îi murise în timpul războiului civil, luptând în rândurile Armatei Roșii. Ana a rămas singură în sărăcie și foame, să-și crească copiii pe Mișca și pe Lionca, pentru care visa o altă viață, care să nu se mai asemene cu a ei. Și iată că Anei Mihailovna, ca și milioanele de femei sovietice, colhozul i-a deschis drumul spre o viață liberă, îmbelsugată, fericită. Din jemele înapoiată și umilită de odinioară Ana Mihailovna devine o fruntașă a colhozului, mândră și conștientă de menirea ei. La o consfățuire a udarnicilor Ana Mihailovna e decorată și are deosebita cinste de a cunoaște personal și de a sta de vorbă cu tovarășul Stalin.

Publicăm mai jos un fragment din romanul „Fiii” de Smirnov, care va apare în curând în Editura „Cartea Rusă”. Romanul este distins cu Premiul Stalin. Acțiunea se desfășoară într'un sat de pe întinsul marii Uniuni Sovietice, în perioada colectivizării. Autorul descrie transformarea vieții țărănilor muncitori din sat, începând cu înființarea colhozului și până la înflorirea lui. Munca de îndrumare a comunistilor, țărăni muncitori înving umelirile chibaburilor, și începu școlăria și nehotărârea și pornesc pe drumul colectivizării spre o viață nouă. Personajul principal al romanului este Ana Mihailovna. Ea a simțit din plin exploatarea chibabreasă, viața de câine a țărăniilor muncitoare. Sotul îi murise în timpul războiului civil, luptând în rândurile Armatei Roșii. Ana a rămas singură în sărăcie și foame, să-și crească copiii pe Mișca și pe Lionca, pentru care visa o altă viață, care să nu se mai asemene cu a ei. Și iată că Anei Mihailovna, ca și milioanele de femei sovietice, colhozul i-a deschis drumul spre o viață liberă, îmbelsugată, fericită. Din jemele înapoiată și umilită de odinioară Ana Mihailovna devine o fruntașă a colhozului, mândră și conștientă de menirea ei. La o consfățuire a udarnicilor Ana Mihailovna e decorată și are deosebita cinste de a cunoaște personal și de a sta de vorbă cu tovarășul Stalin.

Publicăm mai jos un fragment din romanul „Fiii” de Smirnov, care va apare în curând în Editura „Cartea Rusă”. Romanul este distins cu Premiul Stalin. Acțiunea se desfășoară într'un sat de pe întinsul marii Uniuni Sovietice, în perioada colectivizării. Autorul descrie transformarea vieții țărănilor muncitori din sat, începând cu înființarea colhozului și până la înflorirea lui. Munca de îndrumare a comunistilor, țărăni muncitori înving umelirile chibaburilor, și începu școlăria și nehotărârea și pornesc pe drumul colectivizării spre o viață nouă. Personajul principal al romanului este Ana Mihailovna. Ea a simțit din plin exploatarea chibabreasă, viața de câine a țărăniilor muncitoare. Sotul îi murise în timpul războiului civil, luptând în rândurile Armatei Roșii. Ana a rămas singură în sărăcie și foame, să-și crească copiii pe Mișca și pe Lionca, pentru care visa o altă viață, care să nu se mai asemene cu a ei. Și iată că Anei Mihailovna, ca și milioanele de femei sovietice, colhozul i-a deschis drumul spre o viață liberă, îmbelsugată, fericită. Din jemele înapoiată și umilită de odinioară Ana Mihailovna devine o fruntașă a colhozului, mândră și conștientă de menirea ei. La o consfățuire a udarnicilor Ana Mihailovna e decorată și are deosebita cinste de a cunoaște personal și de a sta de vorbă cu tovarășul Stalin.

Publicăm mai jos un fragment din romanul „Fiii” de Smirnov, care va apare în curând în Editura „Cartea Rusă”. Romanul este distins cu Premiul Stalin. Acțiunea se desfășoară într'un sat de pe întinsul marii Uniuni Sovietice, în perioada colectivizării. Autorul descrie transformarea vieții țărănilor muncitori din sat, începând cu înființarea colhozului și până la înflorirea lui. Munca de îndrumare a comunistilor, țărăni muncitori înving umelirile chibaburilor, și începu școlăria și nehotărârea și pornesc pe drumul colectivizării spre o viață nouă. Personajul principal al romanului este Ana Mihailovna. Ea a simțit din plin exploatarea chibabreasă, viața de câine a țărăniilor muncitoare. Sotul îi murise în timpul războiului civil, luptând în rândurile Armatei Roșii. Ana a rămas singură în sărăcie și foame, să-și crească copiii pe Mișca și pe Lionca, pentru care visa o altă viață, care să nu se mai asemene cu a ei. Și iată că Anei Mihailovna, ca și milioanele de femei sovietice, colhozul i-a deschis drumul spre o viață liberă, îmbelsugată, fericită. Din jemele înapoiată și umilită de odinioară Ana Mihailovna devine o fruntașă a colhozului, mândră și conștientă de menirea ei. La o consfățuire a udarnicilor Ana Mihailovna e decorată și are deosebita cinste de a cunoaște personal și de a sta de vorbă cu tovarășul Stalin.

Publicăm mai jos un fragment din romanul „Fiii” de Smirnov, care va apare în curând în Editura „Cartea Rusă”. Romanul este distins cu Premiul Stalin. Acțiunea se desfășoară într'un sat de pe întinsul marii Uniuni Sovietice, în perioada colectivizării. Autorul descrie transformarea vieții țărănilor muncitori din sat, începând cu înființarea colhozului și până la înflorirea lui. Munca de îndrumare a comunistilor, țărăni muncitori înving umelirile chibaburilor, și începu școlăria și nehotărârea și pornesc pe drumul colectivizării spre o viață nouă. Personajul principal al romanului este Ana Mihailovna. Ea a simțit din plin exploatarea chibabreasă, viața de câine a țărăniilor muncitoare. Sotul îi murise în timpul războiului civil, luptând în rândurile Armatei Roșii. Ana a rămas singură în sărăcie și foame, să-și crească copiii pe Mișca și pe Lionca, pentru care visa o altă viață, care să nu se mai asemene cu a ei. Și iată că Anei Mihailovna, ca și milioanele de femei sovietice, colhozul i-a deschis drumul spre o viață liberă, îmbelsugată, fericită. Din jemele înapoiată și umilită de odinioară Ana Mihailovna devine o fruntașă a colhozului, mândră și conștientă de menirea ei. La o consfățuire a udarnicilor Ana Mihailovna e decorată și are deosebita cinste de a cunoaște personal și de a sta de vorbă cu tovarășul Stalin.

Publicăm mai jos un fragment din romanul „Fiii” de Smirnov, care va apare în curând în Editura „Cartea Rusă”. Romanul este distins cu Premiul Stalin. Acțiunea se desfășoară într'un sat de pe întinsul marii Uniuni Sovietice, în perioada colectivizării. Autorul descrie transformarea vieții țărănilor muncitori din sat, începând cu înființarea colhozului și până la înflorirea lui. Munca de îndrumare a comunistilor, țărăni muncitori înving umelirile chibaburilor, și începu școlăria și nehotărârea și pornesc pe drumul colectivizării spre o viață nouă. Personajul principal al romanului este Ana Mihailovna. Ea a simțit din plin exploatarea chibabreasă, viața de câine a țărăniilor muncitoare. Sotul îi murise în timpul războiului civil, luptând în rândurile Armatei Roșii. Ana a rămas singură în sărăcie și foame, să-și crească copiii pe Mișca și pe Lionca, pentru care visa o altă viață, care să nu se mai asemene cu a ei. Și iată că Anei Mihailovna, ca și milioanele de femei sovietice, colhozul i-a deschis drumul spre o viață liberă, îmbelsugată, fericită. Din jemele înapoiată și umilită de odinioară Ana Mihailovna devine o fruntașă a colhozului, mândră și conștientă de menirea ei. La o consfățuire a udarnicilor Ana Mihailovna e decorată și are deosebita cinste de a cunoaște personal și de a sta de vorbă cu tovarășul Stalin.

Publicăm mai jos un fragment din romanul „Fiii” de Smirnov, care va apare în curând în Editura „Cartea Rusă”. Romanul este distins cu Premiul Stalin. Acțiunea se desfășoară într'un sat de pe întinsul marii Uniuni Sovietice, în perioada colectivizării. Autorul descrie transformarea vieții țărănilor muncitori din sat, începând cu înființarea colhozului și până la înflorirea lui. Munca de îndrumare a comunistilor, țărăni muncitori înving umelirile chibaburilor, și începu școlăria și nehotărârea și pornesc pe drumul colectivizării spre o viață nouă. Personajul principal al romanului este Ana Mihailovna. Ea a simțit din plin exploatarea chibabreasă, viața de câine a țărăniilor muncitoare. Sotul îi murise în timpul războiului civil, luptând în rândurile Armatei Roșii. Ana a rămas singură în sărăcie și foame, să-și crească copiii pe Mișca și pe Lionca, pentru care visa o altă viață, care să nu se mai asemene cu a ei. Și iată că Anei Mihailovna, ca și milioanele de femei sovietice, colhozul i-a deschis drumul spre o viață liberă, îmbelsugată, fericită. Din jemele înapoiată și umilită de odinioară Ana Mihailovna devine o fruntașă a colhozului, mândră și conștientă de menirea ei. La o consfățuire a udarnicilor Ana Mihailovna e decorată și are deosebita cinste de a cunoaște personal și de a sta de vorbă cu tovarășul Stalin.

Ana Mihailovna se scula cu noaptea în cap. Se duse grăbită, pe întinerie, la bucătărie. Încă nedepinsă cu casa nouă, se împiedică de un scumel, lovindu-se la genunchi, și nu găsi dintr'odată ușa odăii de dormit.

„Te poți răci aici, ca'ntr'un palat”, murmură ea, frecându-și necăjită piciorul, dar cu zămbetul pe buze. Aprinse lampa, mîșe vacă în grabă, adușă lemne și, prăgind ușa să-și facă mîna, carea, proțui pe ușa înțafia oară bucătăria, încăpătoare, dulăpasul, poilete, valtra largă cât o masă — toate neprețuitele îlesniri ale gospodăriei, pe care ea nu le cunoscuse încă. Putea să se învârtă cu vâtrăul și cu furca, fără să te temi că dai în fețeștri, și era loc de pus covoaia și de întins foaia de pălănie.

— În vâzui tuturor, și la locul de cinste, stăteau scrumbiile cu cartofi, cu garnitură de ceapă verde și de castraveti; ouă în unt sau în smântână — după poftă — ca la oras. Piftia cu hreîn, rece și străvezie ca ghița, tremura parcă s'ar fi rugat să-și se topească în gură. Carnea trandafirie a buturilor de miel, tocată mărunț, te ademenea de sub grămjoarele de ghiță care se ridicau pe făfurii. Jumăriile erau strășnice, abia scoase din cuptor. Gabbene ca untul, pufoase și rumenite, sfărâșii și săltau în țigăie. Ciupercele marinate erau nemaipeomenite. Roscovele roșii, mici ca niște rășnițe, cătotan în smântână. Pălărioarele tari ale mânățărilor, mari și abicioase, și ale pitărilor cu coada groasă, stăteau deasupra împreună cu iutății fragezi și albaştri, cu bureții galbeni zemoși, cu nicoretii și cu tot felul de alte ciuperce. Afară de acestea mai era întinsă și o tavă cu bureți liliacii, nu prea frumoși la înfățișare, dar gustoși nevoie mare. Pe urmă veneau blidurile cu cărnați și cu castraveti murati, cu miros de măr și de frunză de coacăz, farfurile cu mere, cu prăjiturile de casă, tava cu pâine caldă de seară și de graț. Printre mâncăruri, se vedeau sticlele cu votcă limpede ca lacrima, de parcă ar fi fost goale, și carafele pânțoase cu bere cafenie, groasă și spumoasă — bucuria bărbaților — și rachiu de scourse.

Tar în bucătărie așteptau să le vină rândul, cioba de carne de porc, tăitei cu pașare, friptura, cozonacul cu unt, cu zahăr pisat și cu dulceață. Dar, minune, bucatelor au fost totuși plăcintele aurii și fragele care erau așa de crescute încât Ana Mihailovna s'a simțit oarecum stingheră, și când i-a poțuit pe oșpeții la masă, și s'a uitat la muniții de plăcinte din care le seau aburi calzi ce miroscuau bine.

— Iertați-mi să

DIN TARA SOCIALISMULUI

Școlile superioare ajută industria

de D. M. SAMARIN

Socialismul și știința sunt de nedespărțit. Numai în orânduirea socialistă s-a putut crea o unitate armonioasă între teorie și practică. Știința contribuie la creșterea producției și bunăstării oamenilor muncii, la înălțarea Patriei socialiste, iar practica, la rândul ei, dă impuls științei.

Urmând indicațiile lui Lenin, savanții sovietici se străduiesc ca toate cunoștințele lor teoretice să fie de folos în activitatea practică a oamenilor muncii din uzine, fabrici, mine și de pe ogoare, să contribuie la dezvoltarea impetuoasă a economiei naționale, la rezolvarea cu succes a marilor sarcini economice și culturale, legate de construirea comunismului. Pe de altă parte, avântul nemămurit al construcției economice și culturale din Uniunea Sovietică constituie un izvor bogat pentru noi cercetări științifice urmate de concluzii teoretice, pentru noi descoperiri științifice și invenții tehnice.

Savanții sovietici au adus un aport urmas la opera de industrializare a țării și de colectivizare a agriculturii. În timpul războiului au contribuit la obținerea victoriei.

Iar astăzi, mereu strâns legați de popor, savanții sovietici participă în mod activ la lupta pentru îndeplinirea înaintea de termen a planului cincinal de după război.

Marile învățători, inteligenții conducători ai Partidului Comunist (bolșevic) al U.R.S.S., Iosif Vissarionovici Stalin, poartă o grijă deosebită științei, pentru ca ea în toate manifestările sale, în toate domeniile sale, să slujească poporul, să meargă mereu înainte.

În lupta pentru dezvoltarea continuă a economiei naționale învățămintele tovarășului Stalin constituie un puternic îmbold pentru oamenii de știință sovietici.

Școlile de învățământ superior ajută în mod activ între-

prinderilor industriale să introducă în producție ultimele realizări ale tehnicii, să perfecționeze fără încetare procesele tehnologice, să aplice în producție cele mai înaintate metode de lucru.

Astfel, de exemplu, colectivi colaboratorilor științifici ai Institutului de ingineri-economiști din Moscova a elaborat împreună cu conducerea uzinei de instrumente „Kalibr” planul de producție al uzinei care a îngăduit să îndeplinească înainte de termen planul cincinal. Ei au ajutat uzina să găsească noi posibilități pentru reducerea prețului de cost și, deci, pentru realizarea de venituri peste plan.

La această muncă în fabrică au participat 50 de colaboratori științifici ai Institutului printre care 7 profesori și peste 20 de doctori. Printre savanții care au lucrat la fabrică „Kalibr” era și emeritul om al științei și tehnicii, profesorul Saveli, profesorul Smelov, Telemov, Dunevski, Veisz și alții. Colaborarea creatoare dintre reprezentanții Institutului și ai întreprinderii a permis să se descopere posibilități noi de mărire a producției.

O muncă intensă a depus și catedra de tehnologie a fabricii zahărului dela Institutul industriei alimentare din Moscova. Această catedră, condusă de emeritul om de știință, profesorul Liliin, și-a pus problema cum s'ar putea reduce pierderile la fabricile de zahăr. Realizarea în practică a propunerilor Institutului a permis să se reducă pierderile cu ocazia prelucrării zahărului din melasă, cu mil de tone.

La cererea fabricii „Krasnîi Vârbajei” a fost elaborată tehnologia lustrării electrolitice a articolelor de alamă, fapt care prezintă o mare importanță economică.

Din toate colturile Uniunii Sovietice sosesc știri despre prietenia rodnică dintre oa-

menii de știință și oamenii muncii din industrie.

În Transcaucazia, în condiții grele și neobisnuite, profesorii universitari rezolvă cu curaj probleme tehnice dificile, contribuind la realizarea marilor construcții mari. Astfel, în Georgia, de pildă, centrala hidroelectrică de pe râul Hram — centrala cu cea mai puternică presiune a apei din U.R.S.S., având numeroase instalații speciale — a fost construită cu concursul activ al oamenilor de știință, profesori la universitățile Republicii Georgiene.

Colaboratorii științifici ai școlilor superioare din regiunea Volgăi depun și ei o muncă intensă în întreprinderi, contribuind la ridicarea productivității muncii, la însușirea noilor metode de muncă, la reducerea prețului de cost. Astfel, la cererea fabricilor, laboratoarele Institutului industrial din Kuibîșev fac în permanență analize ale produselor mai complexe și organizează diferite experimente. Colaboratorii științifici ai Institutului dau și mai sistematic consultanții oamenilor muncii din întreprinderi cu privire la problemele organizării producției, a muncii și introducerii tehnicii noi.

Legătura strânsă dintre catedrele școlilor superioare și ale industriei contribuie nu numai la îmbunătățirea simțitoare a activității întreprinderilor, ci și la bogătesea și înălțarea nivelului științific devine mai viu, mai plin de conținut. Legătura cu producția, asimilarea vastei experiențe a inovatorilor, a savanților sovietici un material bogat pentru progresul continuu al științei.

Toată lumea progresivă vede cum se înlăunțează cuvintele lui Stalin că Tara Socialismului cu metodele și tradițiile sale revoluționare, cu lupta ei împotriva înșelărilor și ingușimii spiritului oferă cele mai favorabile condiții pentru înflorirea științei.

„Pentru înflorirea științei, a acelei științe care nu se izolează de popor, nu stă departe de popor, ci care este gata să-l slujească, să-i facă cunoscute toate cuceririle sale științifice; care se pune în slujba poporului nu din constrângere, ci de bună voie și cu bucurie“.

I. V. STALIN

Colhoznicul savant Malțev.

Pe polițele bibliotecii mari din colț se îndesăză cărți lângă cărți. Una lângă alta, așezate cu dragoste: operele lui Lenin și Stalin, lucrările lui Micurin, Williams și Lisenko, versurile lui Pușkin și Lermontov, operele scriitorilor sovietici. Pe masă alte cărți, cele mai multe de agricultură.

În camera de lucru a lui Terenti Semionovici Malțev, colhoznicul savant care de peste 20 de ani se ocupă cu culturile de cereale ale colhozului „Învățăturile lui Lenin” din regiunea Kurgan, de dincolo de Ural.

Astăzi Terenti Semionovici are oaspeți. Raia Guseva și Liuba Privalova termină în acest an școala medie și ar vrea să se înscrie la Academia de Științe Agricole „Lenin” din Moscova. Ele au venit să se sfătuiască cu Malțev, care este și deputatul lor în Sovietul Suprem al U.R.S.S.

Acum 20 de ani, le povestește Malțev, țărani din satul lor, satul Șadrinsk, s'au unit în colhoz, iar lui, lui Malțev, i-au dat răspunderea pentru cultura de grâne, încredințându-i ce avea colhozul mai scump: pământul. Era o sarcină grea, căci în trecut, în regiunea aceasta, se înlăunța adesea ca recolta să fie sărăcăcioasă. Chiar în anii cei mai buni, țărani străngeau mai puțin de 800 kg. la ha, și o duceau mereu în nevoit. Ei nu șiau să scoată din pământ tot ce putea da el, căci îl lucrau așa cum învățaseră din bătrâni.

În anii Puterii Sovietice, lucrurile s'au schimbat cu totul. Partidul a îndrumat țărani să se unească în colhoz. Iar în colhoz, în gospodărie colectivă, țărani au reușit să aplice și învățăturile științei agricole celei mai înaintate din lume, știința agricolă sovietică.

Malțev, pe care tovarășii săi îl numiseră responsabil cu cultura de cereale, a văzut principală sa îndatorire în popularizarea științei în rândurile consilierilor săi pentru a obține recolte tot mai mari, pentru a mări bunăstarea oamenilor din colhoz.

Am început să experimentez diverse soiuri de grâu, să aplic regulile agrotehnice, să depun Malțev amintirile țării capitaliste. Ribakova a dat savanții noștri sovietici, mai ales Micurin și Lisenko. N'am să uit niciodată învățăturile mele cu ei. Le împărtășeam rezultatele obținute, iar ei mă sfătuiau ce soiuri de grâu mă potriveau cu clima

noastră să cultiv pe câmpurile experimentale ale colhozului. Întotdeauna mi-au răspuns la scrisorile mele.

În regiunile de dincolo de Ural vara e scurtă și clima capricioasă, la muncile agricole n'ai voie să pierzi nici o zi.

Cu ajutorul agronomilor, Malțev a introdus semănatul cu două soiuri de grâu, unul care se coace mai devreme și altul care se coace târziu. Dacă primăvara e timpurie, se începe semănatul cu grâu care se coace mai târziu, dacă e târzie, se seamănă grâu din celălalt soi. În acest chip, în lunie, oricare ar fi soiul care s'a semănat, grâu e destul de puternic pentru a rezista la căldura uscată de aici.

Malțev, acest colhoznic savant meu în contact cu oamenii de știință, a elaborat o întreagă serie de măsuri agrotehnice cu ajutorul cărora se păstrează umiditatea solului: semănatul în ogor de toamnă, boronirea tuturilor ogoarelor primăvara, lupta împotriva buruienilor, etc. Pentru elaborarea de noi măsuri agrotehnice Guvernul Sovietic i-a și decernat Premiul Stalin.

Studentii facultăților de agronomie din Celiabinsk și Sverdlovsk îl cunosc pe Malțev, deoarece este invitat să împărtășească studentilor experiența sa dobândită prin aplicarea în practică a bogatelor sale cunoștințe teoretice pe care și le-a însușit în decursul anilor. Revistele și ziarele de specialitate ca „Agricultura socialistă”, „Krasnîi Kurgan”, etc. publică numeroase articole ale lui Malțev pe teme agricole.

În 1947, Malțev a fost invitat la ședința plenară a C.C. al P. C. (b) al U.R.S.S., la care s'au discutat o serie de probleme privind dezvoltarea agriculturii sovietice. În fața frunțurilor Partidului el a vorbit despre situația agriculturii din regiunea sa și despre măsurile pe care le socotea necesare pentru ridicarea ei. Propunerile lui au fost acceptate.

Zi de zi, posta îl aduce lui Malțev câte 20-30 de scrisori fie dela alegătorii săi, fie dela colhoznicii din regiuni îndepărtate, care îl cer sfaturi și îndrumări, căci forma lui a ajuns până departe.

Terenti Semionovici al nostru lupă de mult pentru tot ce e nou — spun cu mândrie colhoznicii din colhozul „Învățăturile lui Lenin”. Nu vrea să se supună naturii, ci supune natura omului. Și ne învăță și pe noi să facem la fel.

Brigăzi

compuse din oameni de știință pleacă în colhozuri

Cuvintele lui Micurin „Să nu așteptăm binele naturii, să i le smulgem!” însufleșesc deopotrivă pe oamenii de știință și pe colhoznici. De curând, Academia de Științe a R.S.S. Ucraina și Institutul de agronomie „Dokuceev” din Harkov au alcătuit o brigadă de oameni de știință din care fac parte agrozoologii, hidrologi, biolozi, economiști, botanici etc. Această brigadă vizitează pe rând colhozurile din raionul Baștan, regiunea Nikolaev.

Oamenii de știință studiază, în special, solul tinutului, stăbilită caracteristicile lui, examinează care sunt cele mai bune posibilități de alimentare cu apă a pământurilor. Altară de aceasta, într'un număr de 25 colhozuri din raion membrii brigăzii științifice ajută pe colhoznici să întocmească planuri

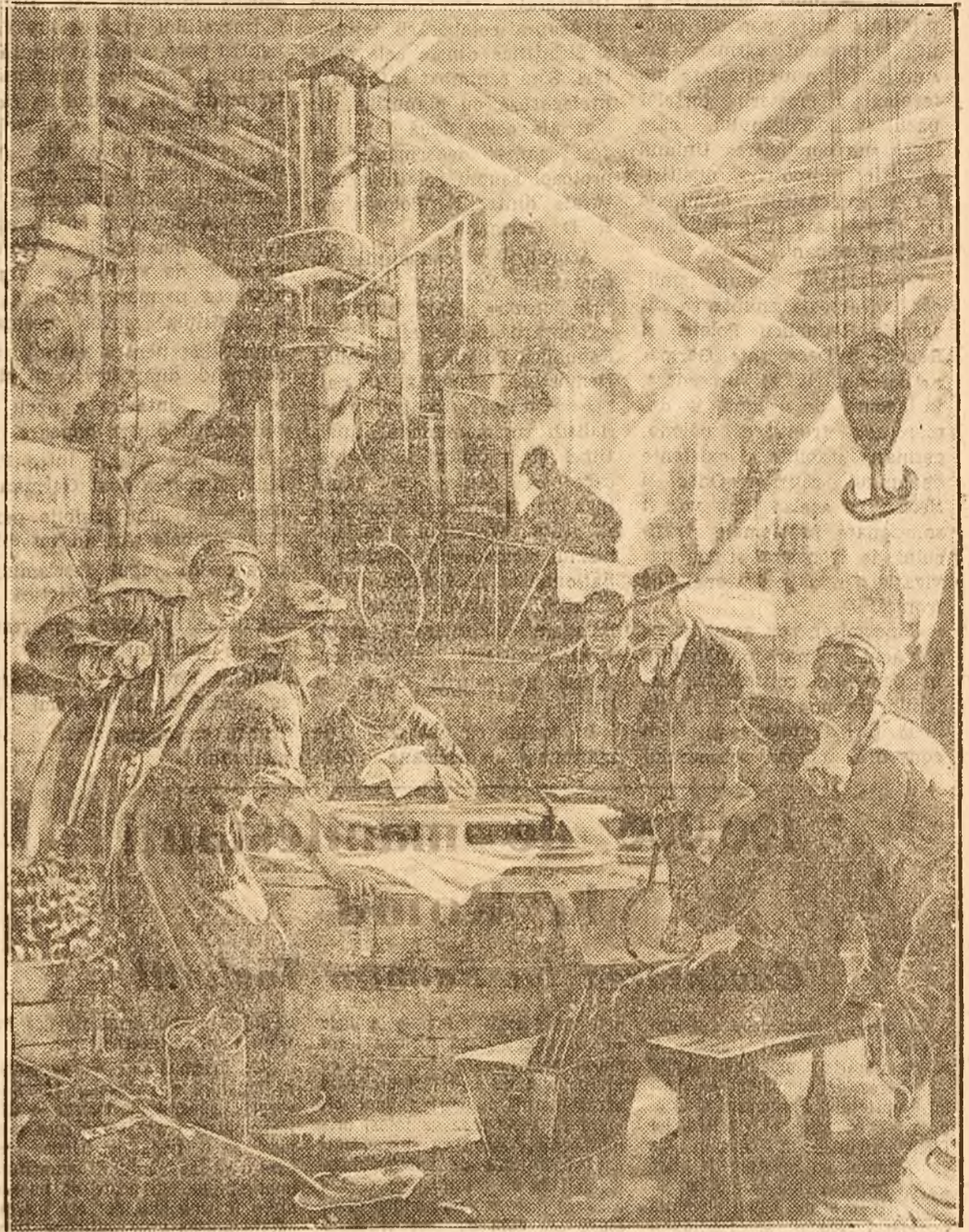
de perspectivă pentru dezvoltarea tuturilor ramurilor de producție din gospodăria lor colectivă.

În cluburile colhoznice, membrii brigăzii în lecții și conferințe pentru colhoznici, punându-i la curent cu noile descoperiri ale științelor agronomice, cu problemele politicii internaționale, etc. Această colaborare ajută colhoznicii să-și îmbogățesc cunoștințele în domeniul agriculturii și contribuie în măsură tot mai mare la propășirea ei.

La rândul lor, oamenii științei fac cunoștință cu rezultatele experiențelor agronomice ale colhoznicilor, făcute în casele-laboratorii din sat, pe sectoare speciale experimentale, etc.

În felul acesta se întărește colaborarea între oamenii științei și practicii.

ARTA OAMENILOR MUNCII

Colaborare creatoare, tabloul al picturii B. Șcerbacov

Ge îi datorez docentului Morozov

de V. N. TRUTNIOV

strungar la uzina de mașini din Leningrad, laureat al Premiului Stalin

Prietenia mea cu docentul V. D. Morozov dela Institutul Politehnic din Leningrad este unul din mille de exemple de colaborare rodnică între oamenii de știință și cei din producție.

Dar și înainte de colaborarea mea strânsă cu Vasili Dmitrievici, m'am bucurat de ajutorul specialiștilor noștri din uzină. Cu ajutorul lor am reușit să introduc multe inovații tehnice, care au contribuit la perfecționarea procesului tehnologic.

Oamenii de știință au aflat de rezultatele experiențelor mele și am fost invitat să le expun în cadrul conferințelor organizate de Asociația pentru răspândirea cunoștințelor științifice și politice.

La noi în țară apare o foarte bogată literatură tehnică și eu citesc mult pentru a-mi îmbogăți cunoștințele. Totuși lipsa unor terminologie științifice teoretice mă împiedică în activitatea mea de raționalizator și inovator.

Docentul Morozov mă ajută să-mi completez cunoștințele tehnice. Sub formă de convorbiri el mi-a predat câteva lecții din teoria prelucrării rapide a metalelor.

Ori de câte ori mă loveșc în încercările mele de raționalizare de un obstacol, Vasili Dmitrievici îmi dă întotdeauna ajutor practic și concret. Împreună am reușit să rezol-

văm o chestiune tehnică atât de serioasă ca automatizarea prelucrării corurilor la strung. Înainte această operațiune grea cerea strungarului o atenție neîntreruptă. Iar el nu putea să lucreze decât la o singură mașină. Datorită prețioaselor indicații primite dela Morozov, am reușit să construiesc un dispozitiv special cu ajutorul căruia corurile se lucrează repede și cu precizie, pe cale automată, muncitorul putând deservi în același timp și o altă mașină.

La adunarea organizației sindicale din întreprindere, tovarășii m'au ales în comitetul sindical, dându-mi sarcina specială să controlez munca comitetelor sindicale de secții în ce privește întărirea colaborării între muncitorii și inginerii întreprinderii și oamenii de știință dela Institutul Politehnic din oraș.

Muncitorii și inginerii noștri au încheiat zeci de contracte socialiste de colaborare cu tovarășii dela Institutul Politehnic. Colaborarea creatoare între uzină și înaltul așezământ științific, care este Institutul Politehnic din Leningrad, este cheia rezolvării cu succes a sarcinilor de mare răspundere ce izvorăsc din urmasa muncă constructivă a poporului Țării Socialismului.

Prietenia mea cu strungarul Trutnirov

de V. D. MOROZOV

candidat în științe tehnice, docent la Institutul Politehnic din Leningrad

Cunoștința mea cu V. N. Trutnirov, strungar la uzina de mașini din Leningrad, datează de mulți ani, de când ne-am întâlnit la una din ședințele Asociației pentru răspândirea cunoștințelor științifice și politice.

După scurt timp am aflat că Vladimir Nikitič Trutnirov este stahanovist, un adevărat muncitor sovietic, un om cu dragoste de muncă și care caută neîncetat să-și îmbogățesc cunoștințele sale. Pentru meritele sale deosebite în elaborarea metodelor de tăiere rapidă a metalelor, a fost chiar distins cu Premiul Stalin.

Sunt vechi în meserie, mi-a spus Trutnirov într'o zi. În decursul anilor, de când lucrez la strung am strâns o bogată experiență practică. Dar nu o bine ca rodul muncii mele să-l păstrez numai pentru mine. Vreau ca prin răspândirea largă a metodelor mele să obținem o ridicare generală a productivității muncii la strung. Astăzi când țara întreagă luptă pentru îndeplinirea înaintea de termen a planului cincinal, pentru construirea comunismului, nu pot să stau pasiv, vreau să ajut pe tovarășii mei de muncă. De mult mă gândesc că ar fi nimerit să scriu o carte, în care să pun la îndemână tuturor experiența mea. Dar când mă apuc să scriu, mă loveșc mereu de o piedică

serioasă. Îmi lipsește cunoștințele teoretice necesare. Te rog deci, dacă-ți este posibil, să mă ajuti în această privință.

Am primit cu bucurie și am lucrat împreună. I-am indicat ce desene, ce scheme ar trebui să cuprindă cartea, i-am ajutat să le întocmească.

Una din preocupările permanente ale lui Trutnirov este de a usura munca la strung și el a reușit chiar să automatizeze un mare număr de operații prin aplicarea la strung a diferitelor dispozitive inventate de el.

La rândul său, Trutnirov m'a ajutat cu sugeriile sale, în special în ce privește construirea unui cuțit special pentru strungurile Carusel.

Roadele bogate ale colaborării mele cu Trutnirov m'au îndemnat să alcătuiesc o echipă de oameni de știință, care se întâlneșc periodic cu stahanovistii și inginerii întreprinderilor punându-i la curent cu ultimele realizări ale tehnicii.

În felul acesta, prin strânsa colaborare a științei și tehnicii sovietice cu gândirea creatoare a celor mai buni oameni din producție, se descoperă metode de muncă tot mai înaintate care împing înainte dezvoltarea industriei sovietice și contribuie la ridicarea nivelului de trai al oamenilor muncii.

ZIDARUL RAHMANIN ARE CUVÂNTUL...

De curând a avut loc la sediul Academiei de arhitectură a R. S. S. Ucraina o conferință la care au participat oameni de știință, arhitecți, ingineri. În fața lor, zidarul stahanovist Ivan Rahmanin a expus metodele sale care l-au îngăduit ca până la 1 iunie a.c. să îndeplinească în cadrul planului cincinal — 227 norme anuale. Ivan Rahmanin sfătuiște angajamentul cu până la 12 iunie a.c., ziua când se întrunește Sovietul Suprem al U.R.S.S., să îndeplinească 23 norme anuale.

Oamenii științei și ai practicii lucrează mână în mână

de I. POPOV

directorul Institutului de cercetări științifice al industriei bumbacului din Ivanovo

Când auzi vorbindu-se de regiunea Ivanovo te gândești imediat la fabricile ei textile, la generațiile ei de țesători, la fetele lor renumite în întreaga Uniune Sovietică. Regiunea Ivanovo cu numeroasele sale fabrici reprezintă unul din cele mai puternice centre textile ale U.R.S.S.

La Ivanovo orașul care este capitala regiunii se află și un mare institut de cercetări științifice în domeniul industriei bumbacului. Institutul dispune de numeroase laboratoare în care se studiază amănunțit fiecare proces al producției textile și posibilitățile de a-l perfecționa. Unele laboratoare se preocupă numai de procesul torșurii, altele de țesut, iar altele de vopsitul chimic. Un laborator special cercetează problemele de energetică și mecanică ale fabricilor textile. Diferitele ateliere, atășate institutului, sunt înzestrate cu mașinile textile cele mai moderne. Rezultatele cercetărilor neobosite ale institutului își găsesc imediat aplicare în practică. Uzina de mașini textile a institutului construiesc nenumerabile mașini și aparate noi, după proiectele alcătuite în laboratoarele institutului, mașini și aparate ce au dat rezultate strălucite în toate fabricile unde au fost instalate.

Întreaga muncă a institutului se desfășoară pe baza unui plan bine elaborat, în care sunt cuprinse problemele mari de natură științifică și tehnică, ce frământă în momentul actual industria

textilă a U.R.S.S. Planificarea muncii științifice îngăduie concentrarea forțelor institutului spre soluționarea problemelor mai importante și mai urgente ale industriei textile. Planul de lucru al institutului nu constituie însă un document ce nu poate fi schimbat, viața îl corectează mereu potrivit cu necesitățile ei. Căci fabricile textile din toată țara adresează institutului fel de fel de cereri pentru soluționarea celor mai diferite probleme tehnice. Multe sarcini noi rezultă și din legătura strânsă ce există între diferitele întreprinderi și colaboratorii institutului, care sunt astfel în măsură să cunoască nevoile producției.

Acest contact permanent dintre oamenii științei și practicii constituie o trăsătură specifică a orânduirii socialiste. În societatea socialistă atât știința cât și practica se află în slujba întregului popor, și nu a unui număr mic de trântori bogăți.

Valentina Ribakova o colaboratoare științifică a institutului a elaborat un procedeu nou de preparare a cotelului cu care se tratează firele textile. Datorită acestui procedeu noul fel de fire este mult mai puternic și are o bună rezistență la uzură. În urma îmbihării cu acest nou fel, s'a redus și rupearea firelor la războiele de țesut.

Ribakova nu s'a mângâinat

însă numai cu elaborarea rețetelor. Și adesea se manifestă puternică deosebire între omul de știință sovietic și cel din țările capitaliste. Ribakova a ajutat personal colectivele fabricilor la punerea în aplicare a noii metode. Ea a vizitat numeroase fabrici, a ținut conferințe și împreună cu personalul tehnic al fabricilor a experimentat prepararea noului fel. Noul procedeu al preparării cotelului s'a răspândit repede la toate fabricile.

La drept vorbind, întreaga această activitate desfășurată în întreprinderi nu intra în îndatoririle directe ale Valentiniei Ribakova. Insuflețită însă de adevărata dragoste de Patrie, de dorința de a vedea introdusă cât mai repede în producție noua descoperire tehnică, ea a făcut tot posibilul pentru ca aceasta să devină un bun al țării întregi.

Colaborarea cu întreprinderile l-a fost de folos și omului de știință. Tovarășii din întreprinderi au perfecționat și mai mult procedeu descoperit de Ribakova, găsind căi noi pentru îmbunătățirea calității firelor tratate, reducând cantitatea de vapori necesară uscării firelor, etc. Aceste realizări ale oamenilor din producție sunt larg propagate de Ribakova în diferitele întreprinderi.

Intervenind cu îndrăzneală în procesul de producție, colaboratorii științifici ai institutului contribuie prin descoperirile lor la progresul tehnicii Țării Socialismului.

Profesorul P. Leil, președintele Academiei de Științe a R.S.S. Letone, vorbește colhoznicilor despre problemele creșterii vitelor.

O SESIUNE A ACADEMIEI DE ȘTIINȚE ÎN COLHOZ

Colhozul „Nakotne” (Vitorul) este una din gospodăriile agricole colective frunțose din R.S.S. Letonă. Pentru a veni în ajutorul construcției colhoznice din această tărâșă republică sovietică, Academia de Științe a R. S. S. Letonă a hotărât să convoace aici o sesiune științifică. În clubul colhozului, alături de colhoznicii din împrejurime au luat loc și oamenii de știință. Savanții au vorbit colhoznicilor despre metodele cuceririi ale științei agricole sovietice, arătându-le și cum trebuie puse în aplicare. Oamenii de știință au ajutat pe colhoznicii din „Nakotne” să alcătuiască un plan de muncă pe cinci ani.

Colhoznicii ascultă cu cel mai mare interes expunerile oamenilor de știință.

Consolidarea relațiilor economice și de bună vecinătate între Republica Polonă și Republica Democrată Germană

Acordurile și convențiile încheiate între Republica Polonă și Republica Democrată Germană au prilejul vizitei făcute la Varșovia de o delegație guvernamentală a R. D. Germane servesc cauza dezvoltării și întăririi continue a relațiilor de bună vecinătate și prietenie între poporul polonez și poporul german. Ele sunt astfel, o manifestare puternică a creșterii forțelor pacii și socializmului, care luptă sub conducerea Uniunii Sovietice, împotriva crimelor și pregătirilor criminale de război ale imperialiștilor anglo-americani.

Comunicatul comun publicat la Varșovia anunță că guvernul Republicii Polone și Republicii Democrată Germane au hotărât să procedeze, în decurs de o lună, la demarcarea frontierei polono-germane stabilite și existente dealungul râurilor Oder și Neisse. În același timp vor fi soluționate problemele traficului de frontiere și ale navigației în apele zonei de frontieră.

Concomitent cu acest acord s'a făcut un mare pas înainte în domeniul consolidării relațiilor economice dintre cele două țări. A fost semnată o convenție asupra schimbului

de mărfuri și asupra plăților pe anul 1950. Această convenție asigură sporirea volumului schimburilor cu peste 60% față de anul trecut. Au mai fost semnate convenții asupra acordării de credite de către R. Polonă, Republicii Democrată Germane, precum și asupra colaborării tehnice și științifice dintre cele două țări. S'au schimbat informații în legătură cu planurile de staț ale celor două țări. A fost semnat deasemenea un protocol asupra relațiilor culturale dintre R. Polonă și R. D. Germană.

Acordurile și convențiile încheiate la Varșovia cuprind prin urmare toate aspectele colaborării prietenești între Republica Polonă și Republica Democrată Germană. Ce pal-mă usturătoare pentru imperialiștii anglo-americani, uel-titori și ațăători la război, care au căutat și caută încă în Germania Apuseană să ațâțe șovinismul și revizionismul elementelor fasciste și naționaliste în vederea sub-minării hotărârii luate la Potsdam cu privire la stabilirea frontierei polono-germane pe râurile Oder și Neisse!

În vreme ce guvernul de marionete americane dela Bonn execută cu zece planurile imperialiste de militarizare și reînviere a fascismului în Germania Apuseană, Republica Democrată Germană se afirmă tot mai puternic ca un factor de consolidare a păcii în Europa și în lume. Grandioasa întâlnire dela Berlin a tineretului german luptător pentru pace, a arătat lumii întregi că Republica Democrată Germană este cadrul în care se pot desvolta și se desvoltă forțele democratice ale poporului german. Iar acte ca acordurile încheiate acum la Varșovia dovedesc că un stat german democratic exclude pricinile de vrajbă și amenințarea permanentă pe care o constituia statul german imperialist pentru vecinii săi, devenind, dimpotrivă, un element de întărire a păcii și colaborării dintre popoare.

Asemenea relații între Polonia democrată și Germania democrată sunt posibile pentru că ambele țări au fost eliberate din jugul fascismului de către Armata Sovietică și înainteașă pe calea progresului cu sprijinul puternic al Uniunii Sovietice, în cadrul imensului front al păcii în lume.

Trygve Lie afirmă în scrisoarea sa că din aceste negocieri el „a ieșit cu convingerea fermă că Organizația Națiunilor Unite — rămâne factorul fundamental al politicii externe a fiecărei dintre aceste guverne și că reluarea unor adevărate negocieri asupra unor din chestiunile ne rezolvate nu este exclusă. Este cu desăvârșire limpede că nu se poate realiza un progres cât de cât vizibil, atâta timp cât între membrii O.N.U. se menține așa divergența acută în chestiunea reprezentării unuia dintre membrii permanenți ai Consiliului de Securitate, Republica Chineză. Este necesar ca această chestiune să fie reglementată.”

În continuare Trygve Lie amintește în scrisoarea sa de o felurită lansat la 20 Aprilie 1950 de Comitetul Internațional al Crucii Roșii adresat înaltei părți care au semnat convențiile dela Geneva pentru apărarea victimelor războiului, de a face tot ce le stă în putință pentru a se ajunge la un acord cu privire la interzicerea bombelor atomice. Apoi, în scrisoarea lui Trygve Lie se vorbește despre tratativele duse de Myrdal cu diferite guverne ale țărilor europene asupra necesității „de a se de-pune noi eforturi pentru eliberarea comerțului internațional de acele restricții și practici discriminatorii care împiedică în prezent libera circulație a mărfurilor.”

Trygve Lie își încheie scrisoarea declarând că el are în vedere posibilitatea de a prezenta oficial memorandumul menționat „la timpul oportun” Consiliului de Securitate și că își rezervă dreptul „de a-l include pe ordinea de zi provizorie a viitoare sesiuni ordinare a Adunării Generale”.

Secretariatul O.N.U. a dat deasemenea publicității memorandumul lui Trygve Lie, intitulat „Despre chestiunile care trebuie examinate la elaborarea unui program pe termen de 20 ani pentru realizarea păcii prin intermediul O.N.U.”.

Memorandumul începe cu următoarele cuvinte: „În calitate de secretar general, sunt ferm convins că trebuie încercat să se depună noi și mari eforturi pentru a pune capăt așa numitului „război rece” și pentru a îndrepta din nou lumea pe calea care îl va duce o mai mare speranță în pace îndelungată. Atmosfera de agrava-re a neînțelegerii internaționale poate fi risipită, iar a-menajarea calmității generale a unui nou război poate fi prevenită cu condiția să fie folosite pe deplin resursele pe care le conține Carta O.N.U. pentru concilierea și consolidarea constructivă a păcii. Folosirea acestor resurse poate asigura în cele din urmă pacea dacă vom judeca și vom acționa, bazându-ne pe posibilitatea coexistenței pacifice a tuturor marilor puteri și a diferitelor sisteme economice și politice pe care ele le reprezintă și dacă marile puteri se vor arăta a fi gata să întreprindă adevărate negocieri, nu într-un spirit de împaciure, ci în spiritul unei autoînțelesări înțelepte și al unei judecări sănătoase a tuturor părților. Măsurile pentru asigurarea unei autoapărări colective și diferitelor mijloace regionale sunt în cel mai bun caz măsuri provizorii și prin ele insule nu pot asigura vreo securitate trainică în fața unui eventual război.”

Unul din mijloacele generale și un instrument universal al considerabilei majorități a ra-sei umane îl constituie Organizația Națiunilor Unite. Folosirea răbdătoare, constructivă și îndelungată a posibilităților ei poate aduce o pace generală, autentică și trainică.” În continuare memorandumul propune:

- 1) „Ținerea de sedințe periodice ale Consiliului de Securitate, la care să participe miniștrii de afaceri externe, șefii guvernelor sau alți membri ai guvernelor, potrivit prevederilor Cartei O.N.U. și regulilor de procedură; în același timp, desvoltagea și folosirea celorlalte mijloace ale O.N.U. pentru negocieri, medierea și concilierea în diferitele internaționale...”
- 2) „Nu trebuie să se așteptăm ca ele să ducă în fiecare caz la hotărâri importante; ele trebuie folosite pentru consultări, dintre care cea mai mare parte se vor desfășura în mod neoficial, în încercările de a se obține un progres în domeniul realizării unui acord în chestiunile litigioase, pentru clarificarea neînțelegerilor și pentru pregătirea de noi măsuri capabile să marească șansele realizării unui acord concret în cadrul sedințelor ulterioare.”
- 3) „După părerea lui Trygve Lie, este necesar să se asigure desvoltagea continuă a mijloacelor O.N.U. în vederea medierii și concilierii, inclusiv reluarea practicii sistematice a consultărilor neoficiale între reprezentanții celor cinci mari puteri și reluarea încercărilor de a se ajunge la un acord între toate marile puteri cu privire la limitarea folosirii dreptului de veto în reglementările pașnice din Consiliul de Securitate.”
- 4) „O nouă încercare de a realiza un progres în crearea unui sistem internațional de control asupra energiei atomice, care va permite să se împiedice folosirea ei pentru război și va contribui la folosirea ei în scopuri pașnice...”
- 5) „Una din posibilitățile ar fi ca Consiliul de Securitate să împuternicească pe secretarul general să convoace o conferință a savanților, ale căror debateri ar putea să asigure o sursă de noi idei în domeniul controlului asupra tuturor armelor de exterminare în masă și să contribuie la folosirea energiei atomice în scopuri pașnice; această sursă de idei ar putea fi așezată pe baza unui studiu de către comisiunea studiată de către comisiunea pentru controlul energiei atomice a O.N.U.”
- 6) „Studierea într-un spirit nou a problemei încetării cursului înarmării nu numai în domeniul armelor atomice ci și al tuturor celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă și al armamentelor clasice. Aceasta este un alt domeniu în care este necesar să fie înviorate tratativele, să fie depuse noi eforturi pentru aflarea unui teren comun.”
- 7) „Reînvierea unor eforturi serioase în vederea realizării unui acord cu privire la forțele armate care, potrivit Cartei O.N.U., trebuie să fie puse la dispoziția Consiliului de Securitate pentru asigurarea îndeplinirii hotărârilor sale.”
- 8) „Adoptarea și aplicarea principiului potrivit căruia este rațional și just de a acționa cât mai rapid în scopul de a se obține universalitatea reprezentării în O.N.U. În prezent, 14 țări așteaptă primirea în O.N.U. Consider că este în interesul po-poarelor acestor țări și al Națiunilor Unite ca aceste țări să fie primite toate, ca și celelalte țări care în viitor vor realiza independența lor. Trebuie arătat limpede că Germania și Japonia vor fi deasemenea primite în O.N.U. imediat după încheierea tratatelor de pace.”
- 9) „Un program rațional și practic de asistență tehnică pentru desvoltagea economică și încurajarea investițiilor de capital pe scară largă, folosindu-se toate resursele particulare, guvernamentale și interguvernamentale necesare...”
- 10) „Acesta trebuie să fie un program permanent și în continuă dezvoltare, pentru viitorul 20 de ani, program care să fie realizat prin colaborarea între toate guvernele-membre, în mare măsură prin intermediul O.N.U. și al organelor specializate.”
- 11) „Folosirea cu multă hotărâre de către toate guvernele-membre a organelor specializate ale O.N.U. în scopul de a contribui potrivit Cartei O.N.U. „la asigurarea unui nivel mai înalt de trai, la asigurarea unei depline folosiri a braturilor de muncă și a condițiilor progresului economic și social”...”
- 12) „În continuare se vorbește despre necesitatea sprijinirii organelor specializate de către toate guvernele, inclusiv de către reprezentanții Uniunii Sovietice în unele sau în toate organele din care ea nu face în prezent parte.”
- 13) „Desvoltagea hotărârii și neconținută a activității O.N.U. în scopul unei mai largi respectări a drepturilor omului și a libertăților fundamentale în întreaga lume.”
- 14) „Folosirea O.N.U. pentru a contribui prin mijloace pașnice și nu prin cele de forță, la desvoltagea popoarelor din țările dependente, coloniale sau semicoloniale, în scopul de a li se crea o situație de egalitate.”
- 15) „După părerea lui Trygve Lie, trecerea dela vechile relații reciproce la cele noi trebuie să fie înfăptuită „fără zguduirii violente”...”
- 16) „Folosirea eficace și sistematică a tuturor drepturilor prevăzute de Carta O.N.U. și a întregului mecanism al O.N.U. pentru accelerarea lucrărilor în vederea elaborării unui drept internațional și crearea ulterioară a unui drept universal obligatoriu pentru întreaga lume.”

Scrisoarea și memorandumul lui Trygve Lie

NEW YORK, 9 (Agerpres). — TASS transmite: Secretariatul Organizației Națiunilor Unite a dat publicității textul scrisorii pe care secretarul general al O.N.U., Trygve Lie, a trimis-o fiecăruia membru al O.N.U. În această scrisoare, Trygve Lie arată că el a elaborat „un memorandum cuprinzând puncte care urmăresc realizarea păcii prin intermediul Organizației Națiunilor Unite” și că a înmânat personal „acest memorandum” președintelui Statelor Unite, Truman — la 20 Aprilie, primului ministru al Regatului Unit, Attlee — la 28 Aprilie, primului ministru al Franței, Bidault — la 3 Mai și primului ministru al U.R.S.S., Generalissimului Stalin — la 15 Mai.

„Am avut posibilitatea, declară Trygve Lie, să discut punctele conținute în acest memorandum cu susmenționații șefi de guverne și cu alți fruntași ai acestor guverne, inclusiv secretarul de stat al Statelor Unite, Acheson, ministrul de afaceri externe Regatului Unit, Bevin, ministrul de afaceri externe al Franței, Schuman, vicepreședintele Consiliului de miniștri al U.R.S.S., Molotov, și ministrul de afaceri externe al U.R.S.S., Vișinski.”

Trygve Lie afirmă în scrisoarea sa că din aceste negocieri el „a ieșit cu convingerea fermă că Organizația Națiunilor Unite — rămâne factorul fundamental al politicii externe a fiecărei dintre aceste guverne și că reluarea unor adevărate negocieri asupra unor din chestiunile ne rezolvate nu este exclusă. Este cu desăvârșire limpede că nu se poate realiza un progres cât de cât vizibil, atâta timp cât între membrii O.N.U. se menține așa divergența acută în chestiunea reprezentării unuia dintre membrii permanenți ai Consiliului de Securitate, Republica Chineză. Este necesar ca această chestiune să fie reglementată.”

În continuare Trygve Lie amintește în scrisoarea sa de o felurită lansat la 20 Aprilie 1950 de Comitetul Internațional al Crucii Roșii adresat înaltei părți care au semnat convențiile dela Geneva pentru apărarea victimelor războiului, de a face tot ce le stă în putință pentru a se ajunge la un acord cu privire la interzicerea bombelor atomice. Apoi, în scrisoarea lui Trygve Lie se vorbește despre tratativele duse de Myrdal cu diferite guverne ale țărilor europene asupra necesității „de a se de-pune noi eforturi pentru eliberarea comerțului internațional de acele restricții și practici discriminatorii care împiedică în prezent libera circulație a mărfurilor.”

Trygve Lie își încheie scrisoarea declarând că el are în vedere posibilitatea de a prezenta oficial memorandumul menționat „la timpul oportun” Consiliului de Securitate și că își rezervă dreptul „de a-l include pe ordinea de zi provizorie a viitoare sesiuni ordinare a Adunării Generale”.

Secretariatul O.N.U. a dat deasemenea publicității memorandumul lui Trygve Lie, intitulat „Despre chestiunile care trebuie examinate la elaborarea unui program pe termen de 20 ani pentru realizarea păcii prin intermediul O.N.U.”.

Memorandumul începe cu următoarele cuvinte: „În calitate de secretar general, sunt ferm convins că trebuie încercat să se depună noi și mari eforturi pentru a pune capăt așa numitului „război rece” și pentru a îndrepta din nou lumea pe calea care îl va duce o mai mare speranță în pace îndelungată. Atmosfera de agrava-re a neînțelegerii internaționale poate fi risipită, iar a-menajarea calmității generale a unui nou război poate fi prevenită cu condiția să fie folosite pe deplin resursele pe care le conține Carta O.N.U. pentru concilierea și consolidarea constructivă a păcii. Folosirea acestor resurse poate asigura în cele din urmă pacea dacă vom judeca și vom acționa, bazându-ne pe posibilitatea coexistenței pacifice a tuturor marilor puteri și a diferitelor sisteme economice și politice pe care ele le reprezintă și dacă marile puteri se vor arăta a fi gata să întreprindă adevărate negocieri, nu într-un spirit de împaciure, ci în spiritul unei autoînțelesări înțelepte și al unei judecări sănătoase a tuturor părților. Măsurile pentru asigurarea unei autoapărări colective și diferitelor mijloace regionale sunt în cel mai bun caz măsuri provizorii și prin ele insule nu pot asigura vreo securitate trainică în fața unui eventual război.”

Unul din mijloacele generale și un instrument universal al considerabilei majorități a ra-sei umane îl constituie Organizația Națiunilor Unite. Folosirea răbdătoare, constructivă și îndelungată a posibilităților ei poate aduce o pace generală, autentică și trainică.” În continuare memorandumul propune:

- 1) „Ținerea de sedințe periodice ale Consiliului de Securitate, la care să participe miniștrii de afaceri externe, șefii guvernelor sau alți membri ai guvernelor, potrivit prevederilor Cartei O.N.U. și regulilor de procedură; în același timp, desvoltagea și folosirea celorlalte mijloace ale O.N.U. pentru negocieri, medierea și concilierea în diferitele internaționale...”
- 2) „Nu trebuie să se așteptăm ca ele să ducă în fiecare caz la hotărâri importante; ele trebuie folosite pentru consultări, dintre care cea mai mare parte se vor desfășura în mod neoficial, în încercările de a se obține un progres în domeniul realizării unui acord în chestiunile litigioase, pentru clarificarea neînțelegerilor și pentru pregătirea de noi măsuri capabile să marească șansele realizării unui acord concret în cadrul sedințelor ulterioare.”
- 3) „După părerea lui Trygve Lie, este necesar să se asigure desvoltagea continuă a mijloacelor O.N.U. în vederea medierii și concilierii, inclusiv reluarea practicii sistematice a consultărilor neoficiale între reprezentanții celor cinci mari puteri și reluarea încercărilor de a se ajunge la un acord între toate marile puteri cu privire la limitarea folosirii dreptului de veto în reglementările pașnice din Consiliul de Securitate.”
- 4) „O nouă încercare de a realiza un progres în crearea unui sistem internațional de control asupra energiei atomice, care va permite să se împiedice folosirea ei pentru război și va contribui la folosirea ei în scopuri pașnice...”
- 5) „Una din posibilitățile ar fi ca Consiliul de Securitate să împuternicească pe secretarul general să convoace o conferință a savanților, ale căror debateri ar putea să asigure o sursă de noi idei în domeniul controlului asupra tuturor armelor de exterminare în masă și să contribuie la folosirea energiei atomice în scopuri pașnice; această sursă de idei ar putea fi așezată pe baza unui studiu de către comisiunea studiată de către comisiunea pentru controlul energiei atomice a O.N.U.”
- 6) „Studierea într-un spirit nou a problemei încetării cursului înarmării nu numai în domeniul armelor atomice ci și al tuturor celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă și al armamentelor clasice. Aceasta este un alt domeniu în care este necesar să fie înviorate tratativele, să fie depuse noi eforturi pentru aflarea unui teren comun.”
- 7) „Reînvierea unor eforturi serioase în vederea realizării unui acord cu privire la forțele armate care, potrivit Cartei O.N.U., trebuie să fie puse la dispoziția Consiliului de Securitate pentru asigurarea îndeplinirii hotărârilor sale.”
- 8) „Adoptarea și aplicarea principiului potrivit căruia este rațional și just de a acționa cât mai rapid în scopul de a se obține universalitatea reprezentării în O.N.U. În prezent, 14 țări așteaptă primirea în O.N.U. Consider că este în interesul po-poarelor acestor țări și al Națiunilor Unite ca aceste țări să fie primite toate, ca și celelalte țări care în viitor vor realiza independența lor. Trebuie arătat limpede că Germania și Japonia vor fi deasemenea primite în O.N.U. imediat după încheierea tratatelor de pace.”
- 9) „Un program rațional și practic de asistență tehnică pentru desvoltagea economică și încurajarea investițiilor de capital pe scară largă, folosindu-se toate resursele particulare, guvernamentale și interguvernamentale necesare...”
- 10) „Acesta trebuie să fie un program permanent și în continuă dezvoltare, pentru viitorul 20 de ani, program care să fie realizat prin colaborarea între toate guvernele-membre, în mare măsură prin intermediul O.N.U. și al organelor specializate.”
- 11) „Folosirea cu multă hotărâre de către toate guvernele-membre a organelor specializate ale O.N.U. în scopul de a contribui potrivit Cartei O.N.U. „la asigurarea unui nivel mai înalt de trai, la asigurarea unei depline folosiri a braturilor de muncă și a condițiilor progresului economic și social”...”
- 12) „În continuare se vorbește despre necesitatea sprijinirii organelor specializate de către toate guvernele, inclusiv de către reprezentanții Uniunii Sovietice în unele sau în toate organele din care ea nu face în prezent parte.”
- 13) „Desvoltagea hotărârii și neconținută a activității O.N.U. în scopul unei mai largi respectări a drepturilor omului și a libertăților fundamentale în întreaga lume.”
- 14) „Folosirea O.N.U. pentru a contribui prin mijloace pașnice și nu prin cele de forță, la desvoltagea popoarelor din țările dependente, coloniale sau semicoloniale, în scopul de a li se crea o situație de egalitate.”
- 15) „După părerea lui Trygve Lie, trecerea dela vechile relații reciproce la cele noi trebuie să fie înfăptuită „fără zguduirii violente”...”
- 16) „Folosirea eficace și sistematică a tuturor drepturilor prevăzute de Carta O.N.U. și a întregului mecanism al O.N.U. pentru accelerarea lucrărilor în vederea elaborării unui drept internațional și crearea ulterioară a unui drept universal obligatoriu pentru întreaga lume.”

dupună noi și mari eforturi pentru a pune capăt așa numitului „război rece” și pentru a îndrepta din nou lumea pe calea care îl va duce o mai mare speranță în pace îndelungată. Atmosfera de agrava-re a neînțelegerii internaționale poate fi risipită, iar a-menajarea calmității generale a unui nou război poate fi prevenită cu condiția să fie folosite pe deplin resursele pe care le conține Carta O.N.U. pentru concilierea și consolidarea constructivă a păcii. Folosirea acestor resurse poate asigura în cele din urmă pacea dacă vom judeca și vom acționa, bazându-ne pe posibilitatea coexistenței pacifice a tuturor marilor puteri și a diferitelor sisteme economice și politice pe care ele le reprezintă și dacă marile puteri se vor arăta a fi gata să întreprindă adevărate negocieri, nu într-un spirit de împaciure, ci în spiritul unei autoînțelesări înțelepte și al unei judecări sănătoase a tuturor părților. Măsurile pentru asigurarea unei autoapărări colective și diferitelor mijloace regionale sunt în cel mai bun caz măsuri provizorii și prin ele insule nu pot asigura vreo securitate trainică în fața unui eventual război.”

Unul din mijloacele generale și un instrument universal al considerabilei majorități a ra-sei umane îl constituie Organizația Națiunilor Unite. Folosirea răbdătoare, constructivă și îndelungată a posibilităților ei poate aduce o pace generală, autentică și trainică.” În continuare memorandumul propune:

- 1) „Ținerea de sedințe periodice ale Consiliului de Securitate, la care să participe miniștrii de afaceri externe, șefii guvernelor sau alți membri ai guvernelor, potrivit prevederilor Cartei O.N.U. și regulilor de procedură; în același timp, desvoltagea și folosirea celorlalte mijloace ale O.N.U. pentru negocieri, medierea și concilierea în diferitele internaționale...”
- 2) „Nu trebuie să se așteptăm ca ele să ducă în fiecare caz la hotărâri importante; ele trebuie folosite pentru consultări, dintre care cea mai mare parte se vor desfășura în mod neoficial, în încercările de a se obține un progres în domeniul realizării unui acord în chestiunile litigioase, pentru clarificarea neînțelegerilor și pentru pregătirea de noi măsuri capabile să marească șansele realizării unui acord concret în cadrul sedințelor ulterioare.”
- 3) „După părerea lui Trygve Lie, este necesar să se asigure desvoltagea continuă a mijloacelor O.N.U. în vederea medierii și concilierii, inclusiv reluarea practicii sistematice a consultărilor neoficiale între reprezentanții celor cinci mari puteri și reluarea încercărilor de a se ajunge la un acord între toate marile puteri cu privire la limitarea folosirii dreptului de veto în reglementările pașnice din Consiliul de Securitate.”
- 4) „O nouă încercare de a realiza un progres în crearea unui sistem internațional de control asupra energiei atomice, care va permite să se împiedice folosirea ei pentru război și va contribui la folosirea ei în scopuri pașnice...”
- 5) „Una din posibilitățile ar fi ca Consiliul de Securitate să împuternicească pe secretarul general să convoace o conferință a savanților, ale căror debateri ar putea să asigure o sursă de noi idei în domeniul controlului asupra tuturor armelor de exterminare în masă și să contribuie la folosirea energiei atomice în scopuri pașnice; această sursă de idei ar putea fi așezată pe baza unui studiu de către comisiunea studiată de către comisiunea pentru controlul energiei atomice a O.N.U.”
- 6) „Studierea într-un spirit nou a problemei încetării cursului înarmării nu numai în domeniul armelor atomice ci și al tuturor celorlalte tipuri de arme de exterminare în masă și al armamentelor clasice. Aceasta este un alt domeniu în care este necesar să fie înviorate tratativele, să fie depuse noi eforturi pentru aflarea unui teren comun.”
- 7) „Reînvierea unor eforturi serioase în vederea realizării unui acord cu privire la forțele armate care, potrivit Cartei O.N.U., trebuie să fie puse la dispoziția Consiliului de Securitate pentru asigurarea îndeplinirii hotărârilor sale.”
- 8) „Adoptarea și aplicarea principiului potrivit căruia este rațional și just de a acționa cât mai rapid în scopul de a se obține universalitatea reprezentării în O.N.U. În prezent, 14 țări așteaptă primirea în O.N.U. Consider că este în interesul po-poarelor acestor țări și al Națiunilor Unite ca aceste țări să fie primite toate, ca și celelalte țări care în viitor vor realiza independența lor. Trebuie arătat limpede că Germania și Japonia vor fi deasemenea primite în O.N.U. imediat după încheierea tratatelor de pace.”
- 9) „Un program rațional și practic de asistență tehnică pentru desvoltagea economică și încurajarea investițiilor de capital pe scară largă, folosindu-se toate resursele particulare, guvernamentale și interguvernamentale necesare...”
- 10) „Acesta trebuie să fie un program permanent și în continuă dezvoltare, pentru viitorul 20 de ani, program care să fie realizat prin colaborarea între toate guvernele-membre, în mare măsură prin intermediul O.N.U. și al organelor specializate.”
- 11) „Folosirea cu multă hotărâre de către toate guvernele-membre a organelor specializate ale O.N.U. în scopul de a contribui potrivit Cartei O.N.U. „la asigurarea unui nivel mai înalt de trai, la asigurarea unei depline folosiri a braturilor de muncă și a condițiilor progresului economic și social”...”
- 12) „În continuare se vorbește despre necesitatea sprijinirii organelor specializate de către toate guvernele, inclusiv de către reprezentanții Uniunii Sovietice în unele sau în toate organele din care ea nu face în prezent parte.”
- 13) „Desvoltagea hotărârii și neconținută a activității O.N.U. în scopul unei mai largi respectări a drepturilor omului și a libertăților fundamentale în întreaga lume.”
- 14) „Folosirea O.N.U. pentru a contribui prin mijloace pașnice și nu prin cele de forță, la desvoltagea popoarelor din țările dependente, coloniale sau semicoloniale, în scopul de a li se crea o situație de egalitate.”
- 15) „După părerea lui Trygve Lie, trecerea dela vechile relații reciproce la cele noi trebuie să fie înfăptuită „fără zguduirii violente”...”
- 16) „Folosirea eficace și sistematică a tuturor drepturilor prevăzute de Carta O.N.U. și a întregului mecanism al O.N.U. pentru accelerarea lucrărilor în vederea elaborării unui drept internațional și crearea ulterioară a unui drept universal obligatoriu pentru întreaga lume.”

Milioane de noi semnături pe Apelul dela Stockholm

În ultimele săptămâni, un milion de țărani chinezi din provinciile Kirin și Harbin au semnat Apelul dela Stockholm. În provincia Sung Kiang totalul semnăturilor se ridică la 149.630.

Până la 3 Iunie, în orașul Mukden 700.690 de persoane semnaseră Apelul iar la Harbin un număr de 400.000 persoane s'au pus semnătura pe Apele până la 29 Mai.

La Fuceu, capitala provinciei Fukien, 150.000 persoane, adică 40 la sută din populația orașului, au semnat până la mijlocul lunii trecute Apelul dela Stockholm. Numeroși pasageri, care călătoreau pe liniile Shanghai, Peking-Mukden, Peking-Hancu și altele, au semnat Apelul în tren.

Conform datelor provizorii s'au strâns în întreaga Republică Polonă 17.000.000 semnături pe Apelul dela Stockholm. În districtul Varșovia numărul semnăturilor a depășit 1.200.000, în districtul Cracovia — 1.451.000, în Poznań — 1.010.000, în Poznań — 1.650.000, în Silesia Inferioară — 1.352.000, iar în regiunea Lodz peste 1.500.000.

Campania pentru strângerea de semnături pe Apelul dela Stockholm a început în întreaga Italia. La Milano, în numai câteva ore s'au strâns peste 100.000 semnături.

La Livorno au fost strânse în câteva zile 50.000 semnături. Apelul dela Stockholm a fost aprobat în unanimitate de consiliul municipal al orașului Ancona.

Apelul dela Stockholm este semnat de un număr tot mai mare de intelectuali și de fruntași politici din Italia. Printre cei care au semnat Apelul sunt: Adriano Luadri, director al Conservatorului din Florența și președintele Asociației Naționale de Muzică „Ccherubini”; Volto, organizatorul festivalului anual de muzică din Florența; Andrea Morosini, director artistic al acestui festival; Edoardo De Filippo, dramaturg din Neapole și candidat la „Premiul Internațional pentru Pace”; De Francesco, rectorul Universității din Milano; Neri, prim procuror din Milano; Giovanni Leone, procuror al Republicii la Livorno; Lorenzo Chieppa; Enrico Caizzi, Palmo

Uniunea Sovietică sprijină progresul agriculturii în Europa

Lucrările Comisiei Economice a O.N.U. pentru Europa

GENEVA, 9 (Agerpres). — TASS transmite: În cursul sedințelor din 6 și 7 Iunie ale sesiunii Comisiei Economice a O.N.U. pentru Europa, s'au discutat raportul Comitetului pentru problemele agriculturii și chestiunile legate de activitatea sa viitoare.

Reprezentantul sovietic, Arutunian, a făcut următoarea propunere: Secretarul executiv să prezinte la cea de a treia sesiune a Comitetului pentru problemele agriculturii un raport asupra problemei ajutorării gospodărilor țărănești mici și mijocii, prin acordarea de credite pentru introducerea tehnicii moderne în agricultură, precum și prin organizarea reparării uneltor agricole acolo unde este nevoie. Alte măsuri de ajutorare ar fi organizarea de consfătuiri asupra metodelor înalte de creștere a vitei, sprijinul productivității culturilor de grâu, combaterea agenților patogeni ai culturilor agricole, etc.

Chiar dela început, delegații Statelor Unite și Marii Britanii au încercat prin toate mijloacele să împiedice discutarea problemelor în legătură cu progresul agriculturii în Europa. Reprezentantul american a propus întreruperea dezbaterilor, la care s'au

opus delegații Uniunii Sovietice și țărilor de democrație populară. Reprezentantul sovietic a subliniat că propunerea reprezentantului american dovedește că Statele Unite nu sunt interesate în examinarea practică a chestiunilor legate de desvoltagea agriculturii în țările Europei Occidentale.

Văzând că propunerea sa nu este sprijinită de celelalte delegații, reprezentantul Statelor Unite a fost obligat să a retragă. Reprezentanții Uniunii Sovietice și ai R.S.S. Bielorusie au citat exemple concrete ilustrând superioritatea sistemului socialist al economiei și au analizat în amănunt criza agrară care se desvoltage în țările marșalizate și care este agravată prin dumpingul american de produse agricole.

Reprezentanții țărilor de democrație populară au citat fapte și cifre care arată felul în care guvernele lor înțeleg să vină în ajutorul țăranilor săraci și mijlocii.

După dezbateri a fost adoptată în unanimitate propunerea reprezentantului sovietic, cu unele mici amendamente introduse de reprezentanții Republicii Cehoslovace, Republicii Polone, Franței și Italiei.

Antonacci, Angelo Ciacca, Venenzo Lorusso, Ignazio De Felice, consilierii la Curtea de Apel din Bari; Salvatore Quasimodo, poet; Gianangelo Sperti, director general al uzinei optice „Galileo” din Florența; Francesco Osani, general în armata italiană; Rino Formica, secretar al organizației de tineret al „Partidului Socialist Unitar”; Gino Bondavalli, campion european de box.

Au mai semnat Apelul: Angelo Simonetti, episcopul orașului Pescaia, precum și primarul acestui oraș; toți membrii consiliului regional din Sardinia și 89 din cei 90 de deputați al parlamentului regional al Siciliei; 50 de primari de orașe din provincia Bologna; președintele și directorul societății anonime pe acțiuni „Pirelli” și conducerea uzinelor „Fiat”; Guglielmo Gianini, deputat, leader al partidului „Uomo Qualunque”.

„Comitetul de acțiune al tineretului pentru pace” din Statele Unite anunță că sute de tineri și tinere au semnat de pe acum Apelul dela Stockholm.

Ziarul BALTIMORE SUN a publicat declarația Comitetului pentru pace din statul Maryland, cerând punerea imediată în sfârșit a armii atomice. Declarația subliniază că 25.000 de cetățeni din Baltimore s'au și pronunțat în favoarea interzicerii armei atomice.

Cercuți tot mai largi de intelectuali francezi semnează Apelul dela Stockholm, Astfel, de curând, au semnat acest Apel scriitorul Raymond Escholier, compozitorii Charles Koechlin, Roland Manuel și Joseph Kosma, pianista Nadia Lagrine, actorii Odette Joyeux, Serge Reggiani, Michel Simon, Pierre Larquey, Marcel Lupovici, Pierre Brasseur, Regina Camier, Marie Merlin, Geneviève Bray, Michel Auclair, Maurice Baquet, Lédé Belton, J. J. Diebo, Jean d'Yd, Jacqueline Francell, Liliane Maigne, Noel-Noël, Geneviève Page, Eliane Saint-Jean, Frank Villard și Bernard Blier; poezii Jacques Doucet și Denys Paul Bouloc; următorii profesori dela Sorbona: Bayer, Davy de Viroille, Drach, Eichoin, George Gurvitch, Mangonet, Thellier, Vermeil, Grappin, Geneviève Bianquis, Dufay, Bernard, Wertheimer, Lasserre și Maurice Chevalier.

100.000 de manifestanți la Roma

Cuvântarea lui Palmiro Togliatti

Cu prilejul celei de a 4-a aniversări a Republicii Italiene și al inaugurării campaniei pentru strângerea de semnături pe Apelul Comitetului Permanent al Comitetului Mondial al Partizanilor Păcii, a avut loc la Roma, în ziua de 2 Iunie, un meeting în care au participat o sută de mii de oameni. La meeting a luat cuvântul secretarul general al Partidului Comunist Italian, Togliatti.

Începutul cuvântării sale, Togliatti a amintit despre lupta pentru unirea poporului italian pe care o duc necontenit comuniștii. Dar astăzi nu există nicio diferență între cărmătorii și popor. „Mai mult” — a spus Togliatti — „cărmiătorii și partidul lor, al majorității, forțele tenebroase care se ascund după acest partid — caută să samene vrajbă, sclăzine și ură chiar în sânul națiunii. El vor să pună înafara legii republicane masele muncitoare comuniste și socialiste, datorită cărora astăzi în Italia există Republica.”

În continuare, Togliatti a menționat profundele contradicții care caracterizează situația actuală a Italiei. „O orânduire care se bazează pe contradicții atât de profunde, a arătat Togliatti, nu poate să opună mult timp rezistență presiunilor, mișcărilor și năzuțelor care pornesc dela cele mai largi pături ale națiunii. Noi ne dăm seama de acest lucru, și tocmai deaceia, în ziua când sărbătorim aniversarea creării Republicii Italiene, cuvintele noastre adresate națiunii sunt totodată și cuvinte de avertisment, pentru că nori imenși au învăluit viitorul și pentru că știm că ne așteaptă noi bălăni, bălăni pe care trebuie să știm să le ducem și să le câștigăm.”

Arătând succesele obținute de poporul italian în lupta împotriva fascismului și pentru instaurarea regimului republican, T